

გ ა დ ა წ ყ ვ ე ტ ი ლ ე ბ ა
საქართველოს სახელით

12 დეკემბერი, 2018 წელი

ქ.

ბოლნისი

შესავალი ნაწილი

**ბოლნისის რაიონული სასამართლოს
მოსამართლე - ნინო თ-რაშვილი
სხდომის მდივანი - ცაცა ებრაღიძე**

მოსარჩელე (შეგებებული სარჩელით მოპასუხე) _ ვა-----ე

წარმომადგენელი – პა-----ვა

მოპასუხე (შეგებებული სარჩელით მოსარჩელე) _ შპს „ვ---ა“

წარმომადგენელი - რი---ნ მუ-----ი, ოთარ სუ-----ი

თ-რჯიშანი - ევ-----ნი

დავის საგანი _ ვალდებულების შესრულება, პირგასამტეხლოს დაკისრება, შრომითი ხელშეკრულებების ბათილად ცნობა

აღწერილობითი ნაწილი

1. სასარჩელო მოთხოვნა

1.1. მოპასუხე შპს „ვ---ას“ ვა-----ის სასარგებლოდ დაეკისროს შრომითი გასამრჯელოს გადახდა 5000 (ხუთი ათ-სი) აშშ დოლარის ოდენობით.

1.2. მოპასუხე შპს „ვ---ას“ ვა-----ის სასარგებლოდ დაეკისროს 2018 წლის 4 იანვრიდან 2018 წლის 30 ივლისამდე 207 ვადაგადაცილებულ დღეზე დარიცხული პირგასამტეხლო 5175 აშშ დოლარი და 2018 წლის 31 ივლისიდან სასამართლოს გადაწყვეტილების აღსრულებამდე (სააღსრულებო წარმოების დაწყებამდე) პირგასამტეხლო ყოველდღიურად 25 აშშ დოლარი.

2. მოთხოვნა შეგებებულ სარჩელში:

2.1. ბათილად იქნეს ცნობილი 2013 წლის 19 ივლისის შრომითი ხელშეკრულება და 2013 წლის 20 დეკემბრის შრომითი ხელშეკრულება გაფორმებული შპს "ვ---ასა" და ვა-----ეს შორის.

მოსარჩელე ძირითად სარჩელში თ-ვის მოთხოვნას ამყარებს შემდეგ ფაქტებსა და გარემოებებზე:

ვა-----ე, 2013 წლის 26 ივლისს შპს „ვ---ას“ დირექტორის რი----ნ მუ-----ის ბრძანებით- და 2013 წლის 19 ივლისის ორმხრივი ხელშეკრულების საფუძველზე დაინიშნა ამავე საზოგადოების დირექტორის მოადგილედ კონკრეტული ვალდებულების შესასრულებლად, ხოლო 2013 წლის 20 დეკემბრის =2 ბრძანებით- და =2 შრომითი ხელშეკრულებით შპს „ვ---ას“ ფინანსურ დირექტორად. მის კონკრეტულ ფუნქცია-მოვალეობას წარმოადგენდა მა-----ს რაიონის სოფელ ყი----ში, თბილისი ერევნის ცენტრალური ავტომაგისტრალის გასწვრივ, ავტოგასამართ „ს----რის“ გვერდით მდებარე გაუმიჯნავი 400 კვ.მ მიწის ნაკვეთიდან (საკადასტრო კოდი: 83.01.00.5--- შპს „ვ---ას“ კუთვნილი მიწის ნაკვეთის (200 კვ.მ) დაბრუნება, რომელიც საქართველოს ეკონომიკის სამინისტრომ აუქციონის წესით, გაასხვისა სხვა ფიზიკურ პირზე 2011 წლის სექტემბერ-დეკემბრის თვეებში. საამისოდ, კომპანიის დირექტორმა მისცა რწმუნებულება და 12 მინდობილობა სხვადასხვა სახელმწიფო, საჯარო, სამართ-ლდამცავ, სასამართლო ინსტანციებში, იურიდიულ და ფიზიკურ პირებთან წარსადგენად. აღნიშნული მინდობილობით ვა-----ე, წარმოადგენდა შპს „ვ---ას“ და იცავდა მის ინტერესებს. თითქმის ყველა სასამართლო პროცესსა თუ საქართველოს ეკონომიკის სამინისტროში სპეციალურად გამართულ სხდომებზე, მასთან ერთ-დ თ-ვისი ინიციატივით მონაწილეობას იღებდა კომპანიის დირექტორი რი----ნ მუ-----ი, თუმცა აზრს არ გამოთქვამდა. მოსარჩელემ მისი მტკიცებით, 2013 წლის 26 ივლისიდან 2017 წლის დეკემბრამდე, 4 წლისა და 6 თვის განმავლობაში მიწის ნაკვეთის გასხვისების თ-ობაზე, მოიპოვა ყველანაირი მასალა ეკონომიკის სამინისტროში, საჯარო რეესტრში, სახელმწიფო არქივში, მა-----ს მუნიციპალიტეტში, არქიტექტურული განაშენიანების სამსახურში, კერძო სამართლის იურიდიულ პირებთან და ა.შ. საქმე წარმართ- საქართველოს სამივე ინსტანციის სასამართლოში: ბოლნისის რაიონულ, თბილისის საქალაქო სასამართლოში (2-ჯერ), მა-----ს რაიონულ (ერთჯერ), თბილისის სააპელაციო სასამართლოში (2-ჯერ) და საქ. უზენაეს სასამართლოში. დანაშაულებრივ საქმეზე აღიძრა სისხლის სამართლის საქმე მა-----ს რაიონულ პროკურატურასა და საქართველოს მთ-ვარ პროკურატურაში.

მხარის განმარტებით, 2017 წლის დეკემბერში აღებული ვალდებულება შეასრულა და 2017 წლის 24 დეკემბერს კომპანიის დირექტორს, გათვალისწინებული დათქმისამებრ, ხელწერილით ჩააბარა საქართველოს უზენაესი სასამართლოს განჩინება. საქართველოს უზენაესი სასამართლოს განჩინების ჩაბარებიდან (2017 წლის 28 დეკემბერი) ერთ კვირაში, 2018 წლის 4 იანვარს, რი----ნ მუ-----ი ვალდებული იყო, გაფორმებული ორმხრივი ხელშეკრულების შესაბამისად (პუნქტი: 3.1) მისთვის აენაზღაურებინა 4 წლისა და 6 თვის განმავლობაში გაწეული შრომის საფასური (შრომითი გასამრჯელო - ერთჯერადი ხელფასის სახით) 5.000 (ხუთი ათ-სი) აშშ დოლარი. რი----ნ მუ-----მა რამდენჯერმე გადადო შრომითი გასამრჯელოს ანაზღაურების დრო: თ-ვდაპირველად 2018 წლის 10 იანვრამდე, შემდეგ კი 25 იანვრამდე, საბოლოოდ 1 თებერვლამდე, პირგასამტეხლოს

ანაზღაურების პირობით. რი----ნ მუ-----ს ვალდებულება არ შეუსრულებია და მოსარჩელისთვის ხელფასის ანაზღაურების დროის სისტემატური გადაწვევით, განზრახული ჰქონია მიწის ნაკვეთის საჯარო რეესტრში სასწრაფოდ დარეგისტრირება, მოძებნილ კლიენტზე გასხვისება (გაყიდვა) და 6-7 თვით ბაქოში გამგზავრება. საქართველოს უზენაესი სასამართლოს განჩინების საფუძველზე, 2018 წლის 10 იანვარს მოეხსნა ყადაღა აუქციონით გაყიდულ მიწაზე და 25 იანვარს წარედგინა დოკუმენტ- პაკეტი საჯარო რეესტრში დაბრუნებული მიწის ნაკვეთის დასარეგისტრირებლად. დასარეგისტრირებელი დრო, ანუ 4 სამუშაო დღე, მთვრდებოდა 2018 წლის 31 იანვარს, მოსარჩელის ვარაუდით, სწორედ ამიტომ ითხოვა მოპასუხემ დრო 1 თებერვლამდე. რამდენადაც რი----ნ მუ-----ი ვა-----ისთვის ასანაზღაურებელ თ-ნხაზე ხელშეკრულებით პასუხისმგებელი იყო როგორც შპს „ვ--ას“ ქონებით, ისე თ-ვისი ოჯახისა და პირადი ქონებით. მან პასუხისმგებლობის თვიდან აცილების მიზნით თ-ვისი ოჯახის საცხოვრებელი ბინა და მიწის ნაკვეთი გაასხვისა სხვა პირებზე.

მოსარჩელის მტკიცებით 2013 წლის 20 დეკემბერს დადებული შრომითი ხელშეკრულება ემყარებოდა ორივე მხარის ნების თ-ვისუფალ გამოვლენასა და ნებაყოფლობით გაფორმებას. იგი ძალაშია 2018 წლის 20 დეკემბრამდე (პუნქტი 4.1). ვადაზე ადრე იგი შეიძლება შეწყდეს მხოლოდ იმ შემთხვევაში, როცა ორივე მხრიდან იგი შესრულდება კეთილსინდისიერად. შეუსრულებლობის შემთხვევაში, შრომითი გასამრჯელოს დათქმულ დროს გადაუხდელობის გამო, შპს „ვ---ას“ დირექტორს ეკისრება პირგასამტეხლო ყოველ ვადაგადაცილებულ დღეზე გადასახდელი თ-ნხის 0,5%-ის ოდენობით, ანუ 25 აშშ დოლარის ეკვივალენტი ლარში (პუნქტი 3.2). ამასთან, რი----ნ მუ-----ი გასარჯელოზე პასუხისმგებელია როგორც შპს „ვ---ას“ ქონებით, ისე თ-ვისი პირადი და ოჯახის ქონებით-ც (პუნქტი 6.2). ორმხრივი ხელშეკრულება დადებულია საქართველოს შრომის კოდექსის, ხელშეკრულების თ-ვისუფლებისა და მისი დადების ვალდებულების შესრულების საფუძველზე, შეთ-ნხმებული არსებითი პირობების და ხელშეკრულების შეთ-ნხმებული ფორმის მიხედვით. (იხ. სარჩელი და სასამართლო სხდომის ოქმი).

მოპასუხის პოზიცია:

მოპასუხე შპს „ვ---ას“ წარმომადგენელმა შესაგებლით სარჩელი არ ცნო და განმარტა, რომ ვა-----ე არასოდეს დაუნიშნავს ფირმის ფინანსურ დირექტორად. აღნიშნული ფირმა უკვე წლებია არ ფუნქციონირებს და შესაბამისად არც ფინანსები ჰქონია ფირმას რომელიც შეიძლება ჩაებარებინათ ვა-----ისთვის. მეწარმეთ- შესახებ საქართველოს კანონის იმპერატიული მოთხოვნის შესრულებას, რომ როდესაც პირი ინიშნება შპს-ში გარკვეულ თ-ნამდებობაზე აუცილებელია მისი რეგისტრაცია საჯარო რეესტრში, მოცემულ შემთხვევაში ადგილი არ ჰქონია, ხოლო მას შემდეგ რაც ვა-----ემ მიწერა წერილი თ-ნხის ანაზღაურების მოთხოვნით, მისთვის მხოლოდ მაშინ გახდა ცნობილი ვა-----ის ფინანსურ დირექტორად თუ დირექტორის მოადგილედ დანიშვნის შესახებ. ამ დოკუმენტის არსებობის თ-ობაზე, მისთვის უცნობი იყო და სწორედ დაზღვევის მიზნით გამოსცა ბრძანება მისი სამსახურიდან დათხოვნის შესახებ. შპს „ვ---ას“ 2011 წლიდან დაქირავებული

ჰყავდა ადვოკატი დი-----ი, შესაბამისად ყველა იურიდიულ საკითხს ის წყვეტდა მასთან შეთანხმებით. შპს „ვ---ას“ უძრავი ქონების დაბრუნებასთან დაკავშირებით ყველა სარჩელი მომზადებულია მის მიერ. ასევე, მის მიერ არის გასაჩივრებული გადაწყვეტილებები ზემდგომ ინსტანციებში. რაც შეეხება უზენაეს სასამართლოს გადაწყვეტილების ჩაბარებას, არავის დაუვალვია ვა-----ისთვის მისულიყო და ჩაებარებინა სასამართლოს გადაწყვეტილება, საქართველოს უზენაესი სასამართლო ამ განჩინებას თ-ვის ინიციატივით-ც გაუგზავნიდა შპს „ვ---ას“ ფოსტის მეშვეობით.

მოპასუხე მხარის წარმომადგენლის განმარტებით, მართ-ლია ვა-----ე ესწრებოდა სასამართლო სხდომებს, თუმცა იგი აღნიშნულს ახორციელებდა თ-ვისივე ნება-სურვილით და არა შპს „ვ---ას“ დირექტორის მითითებით. (იხ. შესაგებელი და სასამართლო სხდომის ოქმი).

შპს „ვ---ას“ წარმომადგენლის რი----ნ მუ-----ის შეგებებული სარჩელი, ემყარება შემდეგ ფაქტებსა და გარემოებებს:

შპს „ვ---ას“ წარმომადგენლის განმარტებით, 1995 წელს დარეგისტრირდა შპს "ვ---ა" რომლის სახელზეც იმავე წელს საჯარო რეესტრის ეროვნულ სააგენტოში აღირიცხა უძრავი ქონება მიწის ნაკვეთი 400 კვ.მ. ს/კ 83.01.09.202. აღნიშნული მიწის ნაკვეთიდან გამიჯვნის გარეშე 2004 წელს შპს "ვ---ამ" გაასხვისა 200 კვ.მ. რომელიც დღეის მდგომარეობით ირიცხება შპს "ს----რ ჯორჯიან პეტროლიუმზე", ხოლო დარჩენილი მიწის ნაკვეთი 200 კვ.მ. დაუზუსტებული ფართით დარჩა მოსარჩელის სახელზე. 2011 წელს შპს "ვ---ას" დაუზუსტებული ფართი ჯერ დაირეგისტრირა სახელმწიფომ, შემდეგ კი მოხდა მისი აუქციონზე გასხვისება. 2011 წლის ოქტომბერში აღნიშნულ საკითხზე მოსარჩელემ დაიწყო დავა სასამართლოში და პროკურატურაში მის ინტერესებს იცავდა ადვოკატი დი-----ი, რომელმაც მოამზადა სარჩელები და საჩივრები ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარების სამინისტროში და პროკურატურაში. მი-----ემ სადავო ქონების აუქციონის წესით შეძენის შემდეგ თვალთმაქცური გარიგება გააფორმა სხვასთან, რაზეც მა-----ს პროკურატურაში აღიძრა სისხლის სამართლის საქმე დი-----ის განცხადების საფუძველზე და ქონება მაშინვე დაუბრუნეს მი-----ეს. 2011 წელს ამ ქონებას მა-----ს რაიონულმა პროკურატურამ ყადაღა დაადო. სასამართლო პროცესებზე მოსარჩელის ინტერესებს იცავდა დი-----ი, საქმის ირგვლივ ყველა საჩივარს იგი ადგენდა. შპს "ვ---ამ" როდესაც გაასხვისა 200კვ.მ. მიწის ნაკვეთი იმ მიწის ნაკვეთზე მდებარეობდა შენობა-ნაგებობა რომლის სარდაფი ეკუთვნოდა შპს "ვ---ას". აღნიშნული სარდაფი 2013 წელს მიიტაცა შპს "ს---რ ჯორჯიან პეტროლიუმმა" და ამ დროს შპს "ვ---ას" დირექტორს მისმა მეგობარმა ლე-----მა შესთავაზა დახმარებისათვის მოპასუხე ვა-----ე, რომელიც ურთიერთობას მოუგვარებდა შპს "ს----რ ჯორჯიან პეტროლიუმთან". ის შეხვდა ვა-----ეს, რომელმაც აღუთქვა დახმარება და ამ სარდაფთან დაკავშირებით დაიწყო მოლაპარაკებების გამართვა შპს "ს----რ ჯორჯიან პეტროლიუმთან". შემდეგ, როდესაც მან შეიტყო, რომ ასევე მიმდინარეობდა დავა სხვა მიწის ნაკვეთთან დაკავშირებით

მან გამოთქვა სასამართლო პროცესებზე მონაწილეობის მიღების სურვილი და მართლაც ესწრებოდა სხდომებს. ვა-----ეს 200 კვ. მ. მიწის ნაკვეთი-ნ დაკავშირებით არავითარი სამართლებრივი დოკუმენტები არ მოუმზადებია. რაც შეეხება შრომით ხელშეკრულებებს და 12 ბრძანებას, ეს ყველაფერი შედგენილია ვა-----ის მიერ და მათი შინაარსის შესახებ საერთოდ არ იცის რი----ნ მუ-----მა, რომელიც ქართულს არ ფლობს და ზოგიერთ ბრძანებაზე მისი ხელმოწერა არ არის. გარდა ამისა, შპს „ვ---ა“ 2013 წლიდან ეკონომიკურ საქმიანობას არ ეწეოდა და მას დამატებით დირექტორი არ სჭირდებოდა, ამასთ-ნ, მისი დანიშვნის საკითხი არ ყოფილა შეთ-ნხმებული საწარმოს დამფუძნებლებთ-ნ. მოპასუხის მიერ წარმოდგენილ შრომით ხელშეკრულებაზე 2013 წლის ხელი არ მოუწერია რი----ნ მუ-----ს და ასეთი ხელშეკრულება არ არსებობს. მოსარჩელესა და მოპასუხეს შორის არასოდეს ყოფილა ასეთი სახის შეთ-ნხმება დადებული. 2013 წლის 19 ივლისის და 2013 წლის 20 დეკემბრის შრომითი ხელშეკრულებების არსებობის შესახებ მოსარჩელე მხარისათვის ცნობილი გახდა მოპასუხე მხარის მიერ სარჩელის აღძვრის შემდეგ. ამდენად, ეს ხელშეკრულებები არის ფორმის დაუცველად დადებული და მოსარჩელის ნებას არ გამოხატავს (იხ. შეგებებული სარჩელი, სასამართლო სხდომის ოქმი).

შეგებულ სარჩელზე შესაგებელი წარმოდგინა ვა-----ემ რომელმაც არ ცნო შეგებებული სარჩელი და შესაგებელი დაამყარა შემდეგ ფაქტებსა და გარემოებებს:

ვა-----ემ განმარტა, რომ შპს „ვ---ას“ უძრავი ქონება მიწის ნაკვეთი 400 კვ.მ დაუზუსტებელი ფართობით, 2007 წლამდე ელექტრონული ვერსიით არ იყო საჯარო რეესტრში რეგისტრირებული. შპს „ვ---ას“ დირექტორმა 400 კვ.მ მიწის ნაკვეთიდან, გაუმიჯნავად და დაურეგისტრირებლად 2004 წლის 5 აგვისტოს 200 კვ.მ მიჰყიდა ორ ფიზიკურ პირს (კ. ანდრიაშვილსა და ფ. მამეშოვს), მათ კი 2009 წ. 13 აგვისტოს გადაყიდეს შპს „ატაბეზე“.ამ უკანასკნელმა კი 200 კვ.მ მიჰყიდა შპს „ს-----რ ჯორჯიან პეტროლიუმს“, რომელმაც 200 კვ.მ დაირეგისტრირა. 2010 წლის 15 მარტს სავალდებულო ხელახალი რეგისტრაციის გარეშე დარჩენილი 200 კვ.მ დარეგისტრირა სახელმწიფოს სახელზე. სწორედ ამ ვით-რებამ შექმნა სამართლებრივი პროცესის დაწყების საჭიროება, რაც წარმატებით განხორციელდა, მხოლოდ მას შემდეგ რაც ვა-----ე შპს „ვ---ას“ დირექტორთ-ნ რი----ნ მუ-----თ-ნ გაფორმებული ხელშეკრულებების საფუძველზე, დაინიშნა შპს-ს ფინანსურ დირექტორად. ამასთ-ნ, შეგებებული სარჩელით მოპასუხემ მიუთითა, რომ ვინაიდან მას არ ჰქონდა იურიდიული განათლება და ვერ შეძლებდა მეორე და მესამე ინსტანციის სასამართლოში შპს „ვ---ას“ ინტერესების წარმოდგენას, ამიტომ იგი დაინიშნა ფირმის ფინანსურ დირექტორად.

ვა-----ის განმარტებით, შპს „ვ---ას“ ინტერესებს იგი წარმოადგენდა სასამართლო პროცესებზე არა ფორმალური დასწრებით, არამედ იგი სხდომებში აქტიურ მონაწილეობას იღებდა, წარადგენდა რ. მუ-----ის რწმუნებას და მინდობილობით იცავდა მის კანონიერ უფლებას. რაც შეეხება ვ. ბერიძის დანიშვნას ჯერ დირექტორის მოადგილედ, ხოლო შემდეგ ფინანსურ დირექტორად და საკითხის

შეთ-ნხმებას დამფუძნებლებთან, აღნიშნულის თ-ობაზე მიუთით- რომ შპს „ვ---ას“ თ-ნამშრომლად დანიშვნის თ-ობაზე სამივე დამფუძნებელი: რი----ნ მუ-----ი, მისი ძმა ნა----იმ მუ-----ი და მესამე დამფუძნებლის წარმომადგენელი აბ-----ი ინფორმირებულნი იყვნენ, ამასთან, ზემოაღნიშნული პირები 14 სასამართლო პროცესზე ვა-----ესთან ერთ-დ დადიოდნენ.

შეგებებული სარჩელით მოპასუხემ, რი----ნ მუ-----ის განცხადების საპირისპიროდ, რომ თითქოსდა შპს „ვ---ა“ 2013 წლიდან ეკონომიკურ საქმიანობას არ ეწეოდა და მას არ სჭირდებოდა ფინანსური დირექტორი, მიუთით- რომ შპს „ვ---ა“ 2013 წლიდან ეწეოდა ეკონომიკურ საქმიანობას, იგი ვაჭრობდა სხვადასხვა სახის საქონლის ყიდვა-გაყიდვით, ფუნქციონირებდა მის მიერ დაფუძნებულ აფთიაქი (ქ. მა-----ში), რაც დასტურდება საგადასახადო ამონაწერით შემოსავლების სამსახურიდან.

ვა-----ის მტკიცებით, სადავო ხელშეკრულებები შედგენილია წერილობითი ფორმით, იგი ხელმოწერილია რი----ნ მუ-----ის მიერ, რომელიც ფლობს ქართულ ენას. ხელშეკრულებები სრულად გამოხატავდა შპს-ს დირექტორის ნებას, რამეთუ არაერთ პროცესზე რი----ნ მუ-----ის თ-ნდასწრებით საქმეთ- განხილვაში მონაწილეობდა ვა-----ე, ამასთან, სწორედ ხელშეკრულებების ნამდვილობა დაადასტურა ასევე რი----ნ მუ-----ის მიერ გამოცემული ბრძანებით მისი სამსახურიდან დათხოვნის თ-ობაზე. შესაბამისად, წარმოდგენილი შესაგებელით ვა-----ემ სარჩელი არ ცნო, მიიჩნია ის უსაფუძვლოდ, დაუსაბუთებლად და მოითხოვა მის დაკმაყოფილებაზე უარის თქმა. (იხ. შესაგებელი და სასამართლო სხდომის ოქმი).

3. ფაქტობრივი გარემოებები:

3.1. უდავო ფაქტობრივი გარემოებები;

3.1.1. ამონაწერით მეწარმეთ- და არასამეწარმეო (არაკომერციული) იურიდიული პირების რეესტრიდან დგინდება, რომ 1995 წლის 29 სექტემბერს დარეგისტრირდა შპს „ვ---ა“, რომლის პარტნიორებსაც წარმოადგენდნენ ნასრადინ მუ-----ი, 34 % წილის მქონე პარტნიორი, შა-----ი, 33 % წილის მქონე პარტნიორი და რი----ნ მუ-----ი 33 % წილის მქონე პარტნიორი, რომელიც იმავდროულად იკავებდა შპს-ს დირექტორის პოზიციას.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებას:

- ამონაწერი მეწარმეთ- და არასამეწარმეო (არაკომერციული) იურიდიული პირების რეესტრიდან

3.1.2. ამონაწერით საჯარო რეესტრიდან დგინდება, რომ უძრავი ქონება, მდებარე მა-----ს რაიონის სოფელი ყი-----, საკადასტრო კოდით 83.01.00.--- ირიცხება შპს „ვ---ას“ საკუთრებაში.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებას:

- ამონაწერი საჯარო რეესტრიდან

3.1.3. 2011 წლის 14 დეკემბერს ბოლნისის რაიონულ სასამართლოს ადმინისტრაციული სარჩელით მიმართ- ნასრადინ მუ-----მა, საქართველოს ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარების მინისტრის მოადგილის 2011 წლის 6 სექტემბრის N05/19633 მიმართვის ბათილად ცნობის თ-ობაზე, რომლით-ც სახელმწიფოს საკუთრებად დარეგისტრირებულ მიწის ნაკვეთში დარეგისტრირდა შპს „ვ---ას“ საკუთრებაში არსებული 200 კვ.მ მიწის ნაკვეთი და ამავე სარჩელით ითხოვა ახალი ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის გამოცემა, რომლით-ც აღდგებოდა შპს „ვ---ას“ საკუთრების უფლება სადავო 200 კვ.მ მიწის ნაკვეთზე. მოცემული სარჩელი ბოლნისის რაიონული სასამართლოს 2011 წლის 19 დეკემბრის განჩინებით განსჯადობით გადაეხაზნა თბილისის საქალაქო სასამართლოს. 2012 წლის 11 იანვარს ამავე პირის მიერ წარდგენილ იქნა დაზუსტებული სარჩელი, რომლით-ც მოთხოვნილ იქნა საქართველოს ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარების სამინისტროს 2011 წლის 06 სექტემბრის № 05/19633 მიმართვის, საქართველოს ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარების სამინისტროს 2011 წლის 21 ოქტომბრის N1-1/2139 ბრძანების, საქართველოს ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარების სამინისტროს 2011 წლის 28 დეკემბრის №1-1/2770 ბრძანების ბათილად ცნობა და შპს „ვ---ას“ პირვანდელი მდგომარეობის აღდგენა მიწის ნაკვეთზე საკადასტრო კოდით 83.01.00.---. მოცემულ სარჩელთ-ნ დაკავშირებით 2012 წლის 23 იანვრიდან შპს „ვ---ას“ ინტერესებს, დირექტორ რი----ნ მუ-----ის მინდობილობის (დამოწმებული N15 ნახევრად ღია და დახურული ტიპის თ-ვისუფლებების აღკვეთის დაწესებულების დირექტორის მიერ) საფუძველზე წარმოადგენდა დი-----ი.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებას:

- შპს „ვ---ას“ სარჩელი, განჩინება, დაზუსტებული სარჩელი, მინდობილობა

3.1.4. 3.1.3. პუნქტში მითითებულ სარჩელთ-ნ დაკავშირებით გამართულ სასამართლო სხდომაზე შპს „ვ---ას“ ინტერესებს წარმოადგენდა დი-----ი.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებას:

- თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთ- კოლეგიის 2012 წლის 9 თებერვლისა და 15 თებერვლის სხდომის ოქმი.

3.1.5. თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთ- კოლეგიის 2012 წლის 15 თებერვლის განჩინებით შპს „ვ---ას“ სარჩელზე საქართველოს ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარების სამინისტროს 2011 წლის 6 სექტემბრის N05/19633 წერილის ბათილად ცნობის ნაწილში შეწყდა საქმის წარმოება სარჩელის დაუშვებლობის გამო, ხოლო ამავე სასამართლოს 2012 წლის 15 თებერვლის გადაწყვეტილებით შპს „ვ---ას“ სარჩელი არ დაკმაყოფილდა. აღნიშნული გადაწყვეტილება გაასაჩივრა შპს „ვ---ას“ წარმომადგენელმა დი-----მა. თბილისის სააპელაციო სასამართლოს 2012 წლის 30 აგვისტოს განჩინებით შპს „ვ---

ას” სააპელაციო საჩივარი დაკმაყოფილდა ნაწილობრივ და საქმე ხელახალი განხილვისთვის დაუბრუნდა თბილისის საქალაქო სასამართლოს.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებას:

- თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთ- კოლეგიის 2012 წლის 15 თებერვლის განჩინება.
- თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთ- კოლეგიის 2012 წლის 15 თებერვლის გადაწყვეტილება
- შპს „ვ---ას“ წარმომადგენლის დი-----ის საჩივარი.
- თბილისის სააპელაციო სასამართლოს 2012 წლის 30 აგვისტოს განჩინება

3.1.6. 2013 წლის 13 იანვარს თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთ- კოლეგიას დაზუსტებული სარჩელით მიმართ- შპს „ვ---ამ“ შემდეგი მოთხოვნებით: ბათილად იქნას ცნობილი საქართველოს ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარების სამინისტროს 2011 წლის 06 სექტემბრის № 05/19633 მიმართვა. ბათილად იქნას ცნობილი საქართველოს ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარების სამინისტროს 2011 წლის 28 დეკემბრის №1-1/2770 ბრძანება, შპს „ვ---ას“ ადმინისტრაციული საჩივრის დაკმაყოფილებაზე უარის თქმის შესახებ. ბათილად იქნას ცნობილი საქართველოს ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარების სამინისტროს 2011 წლის 24 ოქტომბრის №1-1/2139 ბრძანება, მა-----ს რაიონში, სოფელ ყი-----ში მდებარე 322.00 კვ.მ. არასასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების მიწის ნაკვეთის ელექტრონული აუქციონის (პირობებიანი) ფორმით პრივატიზების შესახებ. ბათილად იქნას ცნობილი საქართველოს ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარების სამინისტროსა და მი-----ეს შორის სახელმწიფო საკუთრებაში არსებული უძრავი ნივთის პირობებიანი აუქციონის ფორმით პრივატიზებისას გაფორმებული 2011 წლის 06 დეკემბერს ნასყიდობის №626 უ.პ ხელშეკრულება.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებას:

- დაზუსტებული სარჩელი

3.2. დადგენილი სადავო ფაქტობრივი გარემოებები

მხარეებმა სადავოდ გახადეს შემდეგი ფაქტობრივი გარემოებები: ა) არსებობდა თუ არა მხარეთ- შორის ხელშეკრულება; ბ) გათვალისწინებული იყო თუ არა გასამრჯელო შესრულებისათვის; გ) ვა-----ემ შეასრულა თუ არა ხელშეკრულებით გათვალისწინებული მოქმედება.

3.2.1. 3.1.4. პუნქტში მითითებულ სარჩელთ-ნ დაკავშირებით 2013 წლის 10 აპრილს გამართულ სასამართლო სხდომაზე შპს „ვ---ას“ ინტერესებს წარმოადგენდა დი-----ი, ხოლო 2013 წლის 30 მაისის სხდომაზე ასევე, რი----ნ მუ-----ი. 2013 წლის 28 ივნისს გამართული სხდომა კი ჩატარდა შპს „ვ---ას“ წარმომადგენლის ვა-----ის მონაწილეობით.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებას:

- თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთ- კოლეგიის

2013 წლის 10 აპრილის, 30 მაისის და 28 ივნისის სხდომის ოქმი.

3.2.2. 2013 წლის 7 ივნისიდან შპს „ვ---ას“ დირექტორის რი---ნ მუ-----ის მიერ გაცემული მინდობილობის (დამოწმებული ნოტარიუს შო-----ას მიერ) საფუძველზე შპს „ვ---ას“ დირექტორის ინტერესებს წარმოადგენდა ვა-----ე. მინდობილობა გაცემულ იქნა განუსაზღვრელი ვადით.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებას:

- 2013 წლის 7 ივნისის მინდობილობა

3.2.3. თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთ- კოლეგიის 2013 წლის 28 ივნისის გადაწყვეტილებით შპს „ვ---ას“ სარჩელი დაკმაყოფილდა ნაწილობრივ. სადავო საკითხის გადაუწყვეტლად ბათილად იქნა ცნობილი საქართველოს ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარების სამინისტროს 2011 წლის 06 სექტემბრის № 05/19633 მიმართვა. საქართველოს ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარების სამინისტროს დაევალა საკითხის განხილვისას შესაბამისი გარემოებების გამოკვლევისა და შეფასების შემდეგ გამოსცეს ახალი ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტი. ბათილად იქნა ცნობილი საქართველოს ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარების სამინისტროს 2011 წლის 28 დეკემბრის №1-1/2770 ბრძანება შპს „ვ---ას“ ადმინისტრაციული საჩივრის დაკმაყოფილებაზე უარის თქმის შესახებ. მოპასუხე საქართველოს ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარების სამინისტროს დაეკისრა შპს „ვ---ას“ სასარგებლოდ სახელმწიფო ბაჟის სახით გადახდილი 300 (სამასი) ლარის ანაზღაურება. ზემოაღნიშნული გადაწყვეტილება გასაჩივრებულ იქნა როგორც დი-----ის, ასევე რი---ნ მუ-----ის მიერ.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებებს:

- თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთ- კოლეგიის 2013 წლის 28 ივნისის გადაწყვეტილება
- სააპელაციო საჩივარი ადმინისტრაციულ საქმეზე

3.2.4. 2013 წლის 18 ოქტომბერს შპს „ვ---ას“ დირექტორის რი---ნ მუ-----ის მიერ გაცემულ იქნა მინდობილობა ამავე საწარმოს ფინანსური დირექტორის ვა-----ის სახელზე, რომლით-ც მას მიენიჭა კომპანიის ინტერესების წარმოდგენის უფლებამოსილება თბილისის სააპელაციო სასამართლოში. მინდობილობა გაცემულ იქნა 2013 წლის 1 დეკემბრამდე.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებას:

- 2013 წლის 18 ოქტომბრის მინდობილობა

3.2.5. 2013 წლის 18 ოქტომბერს შპს „ვ---ას“ დირექტორის რი---ნ მუ-----ის მიერ თბილისის სააპელაციო სასამართლოში წარსადგენად გაცემულ იქნა ცნობა ვა-----ის სახელზე, რომლით-ც დასტურდებოდა, რომ შპს „ვ---ას“ ფინანსური დირექტორის პოზიცია ეკავა ვა-----ეს.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებას:

- 2013 წლის 18 ოქტომბრის ცნობა

3.2.6 3.1.6. პუნქტში მითითებულ საჩივართ-ნ დაკავშირებით 2013 წლის 23 ოქტომბერს გამართულ სასამართლო სხდომაზე შპს „ვ---ას“ ინტერესებს წარმოადგენდა დი-----ი, რი---ნ მუ-----ი და ვა-----ე, 2013 წლის 20 ნოემბრის და 18 დეკემბრის სხდომაზე დი-----ი და ვა-----ე, ხოლო 2013 წლის 24 დეკემბერს გამართულ სხდომაზე რი---ნ მუ-----ი და ვა-----ე.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებას:

- თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთ- კოლეგიის 2013 წლის 23 ოქტომბრის, 20 ნოემბრის, 18 დეკემბრის სხდომის ოქმი.

3.2.7. 2013 წლის 17 დეკემბერს შპს „ვ---ას“ დირექტორის რი---ნ მუ-----ის მიერ გაცემულ იქნა მინდობილობა ამავე საწარმოს ფინანსური დირექტორის ვა-----ის სახელზე, რომლით-ც მას მიენიჭა კომპანიის ინტერესების წარმოდგენის უფლებამოსილება თბილისის სააპელაციო სასამართლოში. მინდობილობა გაცემულ იქნა 2014 წლის 17 მარტამდე.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებას:

- 2013 წლის 17 დეკემბრის მინდობილობა

3.2.8. თბილისის სააპელაციო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთ- პალატის 2013 წლის 24 დეკემბრის განჩინებით შპს „ვ---ას“ კერძო საჩივარი დაკმაყოფილდა. გაუქმდა თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთ- კოლეგიის 2013 წლის 28 ივნისის საოქმო განჩინება და საქმე ხელახლა განსახილველად დაუბრუნდა თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთ- კოლეგიას. ამავე სასამართლოს 2014 წლის 24 დეკემბრის გადაწყვეტილებით კი თბილისის სააპელაციო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთ- პალატის 2013 წლის 24 დეკემბრის გადაწყვეტილებით უცვლელად დარჩა თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთ- კოლეგიის 2013 წლის 28 ივნისის გადაწყვეტილება იმ ნაწილში, რომლით-ც დაკმაყოფილდა შპს „ვ---ას“ სარჩელი საქართველოს ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარების სამინისტროს 2011 წლის 28 დეკემბრის 1-1/2770 ბრძანების ბათილად ცნობის შესახებ; გაუქმდა ამავე სასამართლოს 2013 წლის 28 ივნისის გადაწყვეტილება იმ ნაწილში, რომლით-ც სადავო საკითხის გადაუწყვეტლად ბათილად იქნა ცნობილი საქართველოს ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარების სამინისტროს 2011 წლის 06 სექტემბრის #05/19633 მიმართვა და დაევალა საქართველოს ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარების სამინისტროს ახალი აქტის გამოცემა (გადაწყვეტილების მეორე პუნქტი); ასევე გაუქმდა სასამართლოს გადაწყვეტილება იმ ნაწილში, რომლით-ც არ დაკმაყოფილდა შპს „ვ---ას“ სარჩელი საქართველოს ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარების სამინისტროს 2011 წლის 24 ოქტომბრის №1-1/2139 ბრძანების, საქართველოს ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარების სამინისტროსა და მი-----

-----ეს შორის სახელმწიფო საკუთრებაში არსებული უძრავი ნივთის პირობებიანი აუქციონის ფორმით პრივატიზებისას გაფორმებული 2011 წლის 06 დეკემბრის ნასყიდობის №626 უ.პ ხელშეკრულების ბათილად ცნობის შესახებ. შპს „ვ---ას“ სარჩელი ხელახლა განსახილველად დაუბრუნდა პირველი ინსტანციის სასამართლოს.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებებს:

- თბილისის სააპელაციო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთ- პალატის 2013 წლის 24 დეკემბრის განჩინება
- თბილისის სააპელაციო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთ- პალატის 2013 წლის 24 დეკემბრის გადაწყვეტილება

3.2.9. 3.2.8. პუნქტში მიღებული გადაწყვეტილების შესაბამისად, მას შემდეგ რაც საქმე დაუბრუნდა თბილისის საქალაქო სასამართლოს, დაინიშნა სასამართლო სხდომა, 2014 წლის 7 მაისს გამართულ სასამართლო სხდომაზე შპს „ვ---ას“ ინტერესებს წარმოადგენდნენ დი-----ი და ვა-----ე.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებას:

- თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთ- კოლეგიის 2014 წლის 7 მაისის სხდომის ოქმი.

3.2.10. 2014 წლის 30 მარტს შპს „ვ---ას“ დირექტორის რი----ნ მუ-----ის მიერ გაცემულ იქნა მინდობილობა ამავე საწარმოს ფინანსური დირექტორის ვა-----ის სახელზე, რომლით-ც მას მიენიჭა კომპანიის ინტერესების წარმოდგენის უფლებამოსილება თბილისის საქალაქო და სააპელაციო სასამართლოებში. მინდობილობა გაცემულ იქნა 2014 წლის 30 სექტემბრამდე.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებას:

- 2014 წლის 30 მარტის მინდობილობა

3.2.11. 2014 წლის 25 სექტემბერს შპს „ვ---ას“ დირექტორის რი----ნ მუ-----ის მიერ გაცემულ იქნა მინდობილობა ამავე საწარმოს ფინანსური დირექტორის ვა-----ის სახელზე, რომლით-ც მას მიენიჭა კომპანიის ინტერესების წარმოდგენის უფლებამოსილება თბილისის საქალაქო და სააპელაციო სასამართლოებში. მინდობილობა გაცემულ იქნა 2014 წლის 31 დეკემბრამდე.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებას:

- 2014 წლის 25 სექტემბრის მინდობილობა

3.2.12. ბოლნისის რაიონული სასამართლოში 2014 წლის 15 სექტემბერს გამართულ სასამართლო სხდომაზე შპს „ვ---ას“ ინტერესებს წარმოადგენდნენ დი-----ი, რი----ნ მუ-----ი და ვა-----ე, 2014 წლის 17 ნოემბრის და 26 ნოემბრის სხდომაზე ასევე, დი-----ი, რი----ნ მუ-----ი და ვა-----ე, ხოლო 2014 წლის 24 დეკემბერს გამართულ სხდომაზე რი----ნ მუ-----ი და ვა-----ე.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებას:

- ბოლნისის რაიონული სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთ- კოლეგიის 2014 წლის 15 სექტემბრის, 17 ნოემბრის, 26 ნოემბრის და 24 დეკემბრის სხდომის ოქმი.

3.2.13. 2015 წლის 15 იანვარსა და 2015 წლის 7 აპრილს საქართველოს უზენაეს სასამართლოს განცხადებით მიმართ- შპს „ვ---ას“ ფინანსურმა დირექტორმა ვა----- -ემ და ითხოვა განსჯადობის შესახებ დავის სწრაფად გადაწყვეტა.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებას:

- ვა-----ის 2015 წლის 15 იანვრისა და 2015 წლის 7 აპრილის განცხადებები

3.2.14. თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთ- კოლეგიაში 2015 წლის 3 დეკემბერს, 2016 წლის 21 იანვარს და 28 იანვარს გამართულ სასამართლო სხდომებზე შპს „ვ---ას“ ინტერესებს წარმოადგენდნენ დი----- -ი და ვა-----ე

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებას:

- ბოლნისის რაიონული სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთ- კოლეგიის 2015 წლის 3 დეკემბრის, 2016 წლის 21 იანვრის და 28 იანვრის სხდომის ოქმები.

3.2.15. 2015 წლის 3 დეკემბერს შპს „ვ---ას“ დირექტორის რი----ნ მუ-----ის მიერ გაცემულ იქნა მინდობილობა ამავე საწარმოს ფინანსური დირექტორის ვა-----ის სახელზე, რომლით-ც მას მიენიჭა კომპანიის ინტერესების წარმოდგენის უფლებამოსილება თბილისის საქალაქო სასამართლოში. მინდობილობა გაცემულ იქნა 2015 წლის 3 დეკემბრიდან, 2016 წლის 3 დეკემბრამდე.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებას:

- 2015 წლის 3 დეკემბრის მინდობილობა

3.2.16. თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთ- კოლეგიის 2016 წლის 28 იანვრის გადაწყვეტილებით შპს „ვ---ას“ სარჩელი დაკმაყოფილდა. ბათილად იქნა ცნობილი საქართველოს ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარების სამინისტროს 2011 წლის 06 სექტემბრის № 05/19633 მიმართვა. ბათილად იქნა ცნობილი საჯარო რეესტრის ეროვნული სააგენტოს მა-----ს სარეგისტრაციო სამსახურის 2011 წლის 13 სექტემბრის N882011435925-03 გადაწყვეტილება. ბათილად იქნა ცნობილი საქართველოს ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარების სამინისტროს 2011 წლის 24 ოქტომბრის №1-1/2139 ბრძანება. ბათილად იქნა ცნობილი საქართველოს ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარების სამინისტროსა და მი-----ეს შორის სახელმწიფო საკუთრებაში არსებული უძრავი ნივთის პირობებიანი აუქციონის ფორმით პრივატიზებისას გაფორმებული 2011 წლის 06 დეკემბრის ნასყიდობის №626 უ.პ ხელშეკრულება.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებას:

- თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთ- კოლეგიის 2016 წლის 28 იანვრის გადაწყვეტილება

3.2.17. თბილისის სააპელაციო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთ- პალატაში 2017 წლის 7 თებერვალს და 28 თებერვალს გამართულ სასამართლო სხდომაზე შპს „ვ---ას“ ინტერესებს წარმოადგენდნენ დი-----ი და ვა-----ე

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებას:

- თბილისის სააპელაციო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთ- პალატის 2017 წლის 7 თებერვლისა და 28 თებერვლის სხდომის ოქმი.

3.2.18. თბილისის სააპელაციო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთ- პალატის 2017 წლის 28 თებერვლის განჩინებით აპელანტების - მი-----ის, საქართველოს ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარების სამინისტროს სააპელაციო საჩივრები არ დაკმაყოფილდა. უცვლელად დარჩა თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთ- კოლეგიის 2016 წლის 28 იანვრის გადაწყვეტილება;

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებას:

- თბილისის სააპელაციო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთ- პალატის 2017 წლის 28 თებერვლის განჩინება

3.2.19. საქართველოს უზენაესი სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთ- პალატის 2017 წლის 19 ოქტომბრის განჩინებით საქართველოს ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარების სამინისტროს და მი-----ის საკასაციო საჩივრები მიჩნეულ იქნა დაუშვებლად. უცვლელად დარჩა თბილისის სააპელაციო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთ- პალატის 2017 წლის 28 თებერვლის განჩინება;

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებას:

- საქართველოს უზენაესი სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთ- პალატის 2017 წლის 19 ოქტომბრის განჩინება

3.2.20. შპს „ვ---ას“ საქმეზე მიღებული, კანონიერ ძალაში შესული გადაწყვეტილებები და სააღსრულებო ფურცელი ჩაბარდა შპს „ვ---ას“ ფინასურ დირექტორს ვა-----ეს.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებებს:

- ვა-----ის განცხადება/ხელწერილი
- სააღსრულებო ფურცელი

3.2.21. მხარეებს, ვა-----ეს და შპს „ვ---ას“ დირექტორს რი----ნ მუ-----ს შორის 2013 წლის 19 ივლისს გაფორმდა ხელშეკრულება, რომლის საგანსაც წარმოადგენდა სამართ-ლწარმოების საქმის წარმართვა პროკურატურაში, სასამართლოში და სხვა შესაბამის ორგანოებში შპს „ვ---ას“ კუთვნილი მიწის ნაკვეთისა და მასზე განთ-ვსებული ქონების დასაბრუნებლად, შეთ-ნხმებული ანაზღაურების საფასურად.

ხელშეკრულების მე-2 მუხლის თ-ნახმად, შპს „ვ---ამ“ აიღო ვალდებულება ვა-----ე მიიღოს დირექტორის მოადგილის თ-ნამდებობაზე, მიაწოდოს საზოგადოებაში არსებული ყველანაირი დოკუმენტაცია, რომელიც შეეხება შპს „ვ---ას“ უძრავი ქონების არსებობას, აუქციონით გასხვისებას და მისი დაბრუნების პერსპექტივას. მიანიჭოს უფლებამოსილება რათ- ვა-----ემ კომპანიის სახელით მოიპოვოს აღნიშნული ქონების შესახებ საჭირო მასალები სხვადასხვა ორგანიზაციებიდან. მისცეს უფლება, რათ- დამოუკიდებლად იმოქმედოს საგამომძიებო ორგანოებში, სასამართლოში, საჯარო რეესტრის სააგენტოში, ეკონომიკის სამინისტროსა და სხვა შესაბამის დაწესებულებებში. საჭიროების შემთხვევაში, აღმოუჩინოს ყველანაირი დახმარება მიზნის მისაღწევად. გაწეული მუშაობის შესახებ პერიოდულად მოისმინოს ანგარიში ჩატარებული სამუშაოს შესახებ.

თ-ვის მხრივ ვა-----ემ იკისრა ვალდებულება სამუშაოზე მიღების დღიდან მიიღოს ყველანაირი ინფორმაცია შპს „ვ---ას“ კუთვნილი უძრავი ქონების ეკონომიკის სამინისტროს მიერ არასწორად აუქციონის წესით გასხვისების შესახებ, გაანალიზოს და შეიმუშაოს ერთობლივი გეგმა ქონების დასაბრუნებლად. იმოქმედოს კომპანიის სახელით, მოიპოვოს დამატებითი საჭირო ინფორმაცია და მასალები შესაბამის ორგანოებში წარსადგენად. მოახდინოს გასხვისებული ქონების (მიწისა და მასზე განთ-ვსებული შენობების) აუდიტორული შეფასება (კომპანიის ხარჯზე), მიწის აზომვითი საკადასტრო ნახაზის კორდინატებისა და ფართობის დაზუსტება ექსპერტ- დახმარებით. მოიპოვოს მასალები, თუ რა დოკუმენტაციის საფუძველზე გაასხვისა შპს „ვ---ას“ უძრავი ქონება საქართველოს ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარების სამინისტრომ. მიიღოს მონაწილეობა საგამომძიებო პროცესში, სასამართლო სხდომებსა და სხვა შესაბამის შეხვედრებში. დირექტორთ-ნ ერთ-დ ყველაფერი იღონოს აუქციონით გასხვისებული ქონების დასაბრუნებლად.

ხელშეკრულების მე-3 პუნქტის თ-ნახმად შპს „ვ---ამ“ (დირექტორი რ. მუ-----ი) იკისრა ვა-----ისთვის (ხელმოწერიდან, დირექტორის მოადგილეს) გაწეული შრომისა და ვალდებულებათ- შესრულებისათვის გასამრჯელოს 5.000 (ხუთი ათ-სი) აშშ დოლარის ექვივალენტის ლარებში გადახდა.

ზემორე ხელშეკრულების ფარგლებში, მხარეებს, ვა-----ეს და შპს „ვ---ას“ დირექტორს რი----ნ მუ-----ს შორის 2013 წლის 20 დეკემბერს კვლავ გაფორმდა ხელშეკრულება N2, რომლის საგანსაც წარმოადგენდა სამართ-ლწარმოების საქმის წარმართვა პროკურატურაში, სასამართლოში და სხვა შესაბამის ორგანოებში შპს „ვ---ას“ კუთვნილი უძრავი ქონების (200 კვ.მ მიწის ნაკვეთის) დასაბრუნებლად, შეთ-ნხმებული ანაზღაურების საფასურად.

ხელშეკრულების მე-2 პუნქტის თ-ნახმად შპს „ვ---ამ“ აიღო ვალდებულება ვა-----ე მიიღოს ფინანსური დირექტორის თ-ნამდებობაზე, მიაწოდოს შეზღუდული პასუხისმგებლობის საზოგადოებაში არსებული ყველანაირი დოკუმენტაცია, რომელიც შეეხება შპს „ვ---ას“ უძრავი ქონების (მიწის) შეძენას, საკუთრებაში არსებობას და შემდგომში მის აუქციონით გასხვისებას, მისი დაბრუნების პერსპექტივას, მიანიჭოს უფლებამოსილება, რათ- ვა-----ემ კომპანიის სახელით

მოიპოვოს აღნიშნული ქონების შესახებ ყველა საჭირო მასალა სხვადასხვა ორგანიზაციებიდან, ფიზიკური და იურიდიული პირებისგან, მისცეს უფლება (მინდობილობები), რათ- დამოუკიდებლად იმოქმედოს საგამოძიებო ორგანოებში, სასამართლოებში, საჯარო რეესტრის სააგენტოში, საქართველოს ეკონომიკის სამინისტროსა და სხვა შესაბამის საჯარო დაწესებულებებში; ასევე, ფიზიკურ და კერძო სამართლის იურიდიულ პირებთან, საჭიროების შემთხვევაში აღმოუჩინოს ყველანაირი დახმარება კომპანიის პრობლემის მოსაგვარებლად, გაწეული მუშაობის შესახებ ვა-----ისაგან პერიოდულად მოისმინოს ანგარიში ჩატარებული სამუშაოს შესახებ.

თ-ვის მხრივ ვა-----ემ იკისრა ვალდებულება სამუშაოზე მიღების დღიდან მოიპოვოს ყველანაირი ინფორმაცია შპს „ვ---ას“ კუთვნილი უძრავი ქონების (200 კვ.მ მიწის ნაკვეთის) საქართველოს ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარების სამინისტროს მიერ არაკანონიერად ჩატარებული აუქციონის წესით გასხვისების შესახებ, გააანალიზოს და შეიმუშაოს ერთობლივი სამოქმედო გეგმა უძრავი ქონების (200 კვ.მ მიწის ნაკვეთის) დასაბრუნებლად, იმოქმედოს კომპანიის სახელით, მოიპოვოს დამატებითი საჭირო ინფორმაცია და მასალები შესაბამის სამართ-ლდამცავ ორგანოებში წარსადგენად, მოახდინოს გასხვისებული ქონების (მიწისა და მასზე განთ-ვსებული შენობების) აუდიტორული შეფასება (კომპანიის ხარჯზე), მიწის ახომავითი საკადასტრო ნახაზის კოორდინატებისა და ფართობის დაზუსტება აუდიტორთ- და ექსპერტთ- დახმარებით, დაადგინოს ზუსტი კოორდინატები გასხვისებულ მიწაზე, მოიპოვოს მასალები, თუ რა დოკუმენტაციის საფუძველზე გაასხვისა შპს „ვ---ას“ უძრავი ქონება (მიწის ნაკვეთი) საქართველოს ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარების სამინისტრომ, აღადგრევინოს სისხლის სამართლის საქმე დამნაშავე პირების მიმართ, მიიღოს მონაწილეობა საქ. პროკურატურისა და შს სამინისტროს ორგანოთ- გამოძიების პროცესში, სასამართლო სხდომებსა და სხვა შესაბამის შეხვედრებში. ყველა ინსტანციაში დაიცვას შპს „ვ---ას“ კანონიერი ინტერესები, მოაგვაროს შპს „ს----რთ-ნ“ წარმოქმნილი პრობლემური საკითხები, დირექტორთ-ნ ერთ-დ ყველაფერი იღონოს აუქციონით გასხვისებული ქონების დასაბრუნებლად.

ხელშეკრულების მე-3 პუნქტის თ-ნახმად შპს „ვ---ამ“ (დირექტორი რ. მუ-----ი) იკისრა ვა-----ისთვის გაწეული შრომისა და ვალდებულებათ-შესრულებისათვის, გასამრჯელოს 5000 (ხუთი ათ-სი) აშშ დოლარის ეკვივალენტს ლარებში გადახდა, საქართველოს უზენაესი სასამართლოს მიერ დადებითი გადაწყვეტილების მიღებისთანავე (ერთ კვირაში). მხარეები ასევე შეთანხმდნენ პირგასამტეხლოზე, კერძოდ, შპს „ვ---ას“ დირექტორის რი----ნ მუ-----ისთვის, შრომითი გასამრჯელოს დათქმულ დროს გადაუხდელობის გამო, ყოველ ვადაგადაცილებულ დღეზე პირგასამტეხლოს 0,5% ოდენობით გადახდაზე.

ვა-----ე ამტკიცებს, რომ შპს „ვ---ას“ უძრავი ქონების დასაბრუნებლად ყველა აუცილებელი მოქმედება შეასრულა და მის მოქმედებებს შედეგად მოჰყვა ის, რომ ბათილად იქნა ცნობილი საქართველოს ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარების სამინისტროს 2011 წლის 06 სექტემბრის № 05/19633 მიმართვა. ბათილად იქნა

ცნობილი საჯარო რეესტრის ეროვნული სააგენტოს მა-----ს სარეგისტრაციო სამსახურის 2011 წლის 13 სექტემბრის N882011435925-03 გადაწყვეტილება. ბათილად იქნა ცნობილი საქართველოს ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარების სამინისტროს 2011 წლის 24 ოქტომბრის №1-1/2139 ბრძანება. ბათილად იქნა ცნობილი საქართველოს ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარების სამინისტროსა და მი-----ეს შორის სახელმწიფო საკუთრებაში არსებული უძრავი ნივთის პირობებიანი აუქციონის ფორმით პრივატიზებისას გაფორმებული 2011 წლის 06 დეკემბრის ნასყიდობის №626 უ.პ ხელშეკრულება. მოპასუხე ადასტურებს რომ სადავო უძრავი ქონება კვლავ შპს „ვ---ას“ სახელზე აღირიცხა, თუმცა კატეგორიულად გამორიცხავს ზემოაღნიშნული შედეგის დადგომას ვა-----ის მონაწილეობას.

ფაქტობრივად საქმეში მონაწილე ორივე მხარე იძლევა ურთიერთსაწინააღმდეგო განმარტებას. მათი განმარტებები გამორიცხავენ ერთმანეთის არგუმენტებს. სასამართლო ორივე მხარის განმარტებას აფასებს თ-ნაბარი მნიშვნელობის მტკიცებულებად. საბოლოოდ გაიზიარებს მხოლოდ იმ მხარის განმარტებას, ვინც მტკიცებულებებით დაადასტურებს თ-ვის არგუმენტებს. მხარეთ- არგუმენტების დამტკიცება დასაშვებია დისპოზიციურობისა და შეჯიბრებითობის საფუძველზე შეკრებილი მტკიცებულებებით.

სასამართლო მხარეთ- ყურადღებას მიაქცევს საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის მე-4 მუხლის პირობაზე, რომლის მიხედვით-ც სამართ-ლწარმოება მიმდინარეობს შეჯიბრებითობის საფუძველზე. მხარეები სარგებლობენ თ-ნაბარი უფლებებით- და შესაძლებლობებით, დაასაბუთონ თ-ვიანთი მოთხოვნები, უარყონ ან გააქარწყლონ მეორე მხარის მიერ წამოყენებული მოთხოვნები, მოსაზრებები თუ მტკიცებულებები. მხარეები თვითონვე განსაზღვრავენ, თუ რომელი ფაქტები უნდა დაედოს საფუძვლად მათ მოთხოვნებს ან რომელი მტკიცებულებებით უნდა იქნეს დადასტურებული ეს ფაქტები. დისპოზიციურობის პრინციპის მიხედვით აღიარებულია შეჯიბრებითობის პრინციპით ფაქტების დადგენა. მტკიცების ტვირთი მხარეებს შორის თ-ნაბრადაა გადანაწილებული, მხარეები თ-ვად განსაზღვრავენ, თუ რომელი მტკიცებულებები გამოიყენონ ამა თუ იმ ფაქტობრივი გარემოებების დასადასტურებლად. ორივე მხარემ უნდა წარმოადგინოს მტკიცებულებები, რომლით-ც უტყუარად დადგინდება სარჩელში და შესაგებელში მითითებული გარემოებების უტყუარად არსებობა. დისპოზიციურობის პრინციპიდან გამომდინარე ფაქტების მტკიცების ტვირთი მოსარჩელესა და მოპასუხეს შორის განაწილებული უნდა იყოს იმგვარად, რომ ფაქტის მტკიცება ობიექტურად შესაძლებელი იყოს. დისპოზიციურობისა და შეჯიბრებითობის პრინციპი გულისხმობს მხარეების ვალდებულებას წარმოადგინონ სარჩელში ან შესაგებელში მითითებული ფაქტობრივი გარემოებების უფრო მყარი და დამაჯერებელი მტკიცებულებები, რით-ც სასამართლოს შეუქმნიან თ-ვიანთი პოზიციის დამაჯერებელ შინაგან რწმენას. შესაბამისად, გადაწყვეტილება იქნება იმ შინაარსისა, რა შინაარსის გადაწყვეტილების მიღების წინაპირობას შექმნის მათ მიერ წარმოდგენილი მტკიცებულებები.

სასამართლო განმარტავს, რომ დისპოზიციურობის პრინციპიდან გამომდინარე

ფაქტების მტკიცების ტვირთი მოსარჩელესა და მოპასუხეს შორის განაწილებული უნდა იყოს იმგვარად, რომ მხარეს, რომელსაც დაეკისრება რომელიმე ფაქტის მტკიცების ტვირთი, მისი განხორციელება მისთვის ობიექტურად შესაძლებელი იყოს. მხარეებს არ უნდა დაეკისროთ იმ გარემოების მტკიცების ტვირთი, რომლის დამტკიცებაც მათთვის ობიექტურად შეუძლებელია.

სასამართლო მიიჩნევს, რომ ვა-----ემ უნდა დაამტკიცოს, რომ მან 3.1.2. პუნქტში მითითებული უძრავი ქონების კვლავ შპს „ვ---ას“ საკუთრებაში აღრიცხვასთან დაკავშირებით წარმოებულ დავაზე ხელშეკრულებით გათვალისწინებული მოქმედებები შეასრულა, ამ ფაქტობრივი გარემოების დამტკიცება ვა-----ის ინტერესში შედის. მისი მონაწილეობა უნდა დასტურდებოდეს ხელშეკრულებით, ხელწერილით, მოწმის ჩვენებით ან სხვა სახის წერილობითი მტკიცებულებებით. თ-ვის მხრივ, მოპასუხემ უნდა გააბათილოს მოსარჩელის მიერ წარმოდგენილი მტკიცებულებები. ანუ უნდა დაამტკიცოს, რომ შპს „ვ---ას“ სარჩელთან დაკავშირებულ დავებში, ვა-----ეს მტკიცებულებები არ შეუკრებია, პროცესებში მონაწილეობა არ მიუღია. სასამართლო მიიჩნევს, რომ ამ გზით მტკიცების ტვირთის გადანაწილება სამართლიანია და სრულად შეესაბამება შეჯიბრებითობის პრინციპს.

სასამართლომ მოწმის სახით დაკითხა შპს „ვ---ას“ პარტნიორი აბ-----ი, რომელმაც მიუთითა, რომ 2013 წელს შპს „ვ---ას“ დირექტორმა რი-----ნ მუ-----მა გააცნო ვა-----ე. დირექტორის განმარტებით, ვა-----ე მათ დაეხმარებოდა შპს „ვ---ას“ კუთვნილი მიწის ნაკვეთის კვლავ უკან დაბრუნებაში, ვინაიდან იგი არაკანონიერად იყო გადასული სხვა პირის საკუთრებაში. რი-----ნ მუ-----ის განმარტებით, ვა-----ის გასამრჯელო იქნებოდა 5000 აშშ დოლარი, რომელსაც ისინი გაიყოფდნენ და ისე გადაუხდიდნენ თ-ნსას მას. მოწმემ დაადასტურა, რომ მიწის ნაკვეთი მათ ფირმას დაუბრუნდა მხოლოდ მას შემდეგ, რაც ადვოკატ დი-----თ-ნ ერთ-დ საქმის წარმოებაში ჩაერთო ვა-----ე. მოწმემ ასევე მიუთითა, რომ რი-----ნ მუ-----ი თ-ვისუფლად ფლობს ქართულ ენას, აქვე მიუთითა, რომ მას გარკვეული უთ-ნხმოება აქვს აბ-----თ-ნ, მათი სამეწარმეო ურთიერთობიდან გამომდინარე.

სასამართლომ ასევე მოუსმინა მოწმე ნა-----იმ მუ-----ს, შპს „ვ---ას“ პარტნიორს, რომელმაც განაცხადა, რომ შპს „ვ---ას“ კუთვნილი უძრავი ქონების დაბრუნებასთან დაკავშირებით გამართულ სასამართლო პროცესებს ესწრებოდა ვა-----ე, თუმცა მას რაიმე ქმედითი საქმიანობა არ უწარმოებია, ამ პროცესებში ასევე მონაწილეობდა ადვოკატი დი-----ი, შესაბამისად, ის შედეგი რაც მოცემულ საქმეზე დადგა სწორედ მისი დამსახურებაა. ვა-----ე მოქმედებდა შპს „ვ---ას“ კუთვნილი სარდაფის დასაბრუნებლად, თუმცა, მოცემულ საქმეზე ფირმის სასიკეთო გადაწყვეტილება არ მიღებულა. მან ასევე განაცხადა, რომ ვა-----ისთვის გადაცემული აქვს 1600 აშშ დოლარი.

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 102-ე მუხლის მიხედვით, მოწმის ჩვენება დავალების ხელშეკრულებით გათვალისწინებული მოქმედებების შესრულების ფაქტის დასადასტურებლად დასაშვებ მტკიცებულებას წარმოადგენს, თუმცა, ამასთან, სასამართლომ მტკიცებულებების შეფასებისას უნდა დაიცვას

ამავე კოდექსის 105-ე მუხლით დადგენილი წესი, რომელიც გულისხმობს მტკიცებულებების ყოველმხრივ, სრულ და ობიექტურ განხილვას, რის შედეგადაც სასამართლოს გამოაქვს დასკვნა საქმისათვის მნიშვნელობის მქონე გარემოებების არსებობის ან არარსებობის შესახებ. სასამართლო მოიხმობს საქართველოს უზენაესი სასამართლოს განმარტებას ერთ-ერთ საქმეზე, სადაც საკასაციო სასამართლომ განმარტა, რომ მტკიცებულებათ- შეფასება სათნადოდ მოტივირებული და დამაჯერებელი უნდა იყოს. სასამართლოს, როგორც ნეიტრალური არბიტრის როლი მტკიცების პროცესში შემოიფარგლება მტკიცების საგნის სწორად განსაზღვრით, მხარეთ- შეჯიბრებითობის ხელმძღვანელობით, წარმოდგენილი მტკიცებულებების დასაშვებობა-განკუთვნიადობის შემოწმებით- და შეკრებილ მტკიცებულებათ- სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 105-ე მუხლით დადგენილი წესით შესწავლა-ანალიზით, სწორედ მათ საფუძველზე ყალიბდება მოსამართლის შინაგანი რწმენა და იგი საფუძვლად დაედება მიღებულ გადაწყვეტილებას (იხ. სუსგ №ას-839-805-2016, 2017 წლის 6 მარტი). ასევე, გადაწყვეტილებას, სადაც საკასაციო სასამართლო განმარტავს, რომ მტკიცებულების გამოკვლევა უპირველესად გულისხმობს მისი შინაარსის სრულყოფილ შესწავლა-ანალიზს (იხ.სუსგ №ას-151-147-2016, 2016 წლის 19 აპრილი).

სასამართლო მიუთითებს, რომ გამოკვლეული მტკიცებულებებით დასტურდება მოსარჩელის მიერ დავალების ხელშეკრულების შესრულების ფაქტი, საქმეში წარმოდგენილია არაერთი მინდობილობა, რომლით-ც ვა-----ე უფლებამოსილი იყო სამივე ინსტანციის სასამართლოში წარმოედგინა შპს „ვ---ა“. 2013 წლის 28 ივნისს და შემდეგ ჩატარებულ თორმეტივე სხდომაზე ვა-----ე წარმოადგენდა შპს „ვ---ას“ ინტერესებს. სასამართლო ასევე აღნიშნავს, რომ რი----ნ მუ-----ის მტკიცება, რომ თითქოს ვა-----ე „შპს „ვ---ას“ ადმინისტრაციულ სარჩელთ-ნ დაკავშირებით წარმოებულ დავებში, (რომელიც შეეხებოდა საქართველოს ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარების სამინისტროს 2011 წლის 6 სექტემბრის № 05/19633 მიმართვის ბათილად ცნობას, საჯარო რეესტრის ეროვნული სააგენტოს მა-----ს სარეგისტრაციო სამსახურის 2011 წლის 13 სექტემბრის N882011435925-03 გადაწყვეტილების ბათილად ცნობას, საქართველოს ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარების სამინისტროს 2011 წლის 24 ოქტომბრის №1-1/2139 ბრძანების ბათილად ცნობას და საქართველოს ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარების სამინისტროსა და მი-----ეს შორის სახელმწიფო საკუთრებაში არსებული უძრავი ნივთის პირობებიანი აუქციონის ფორმით პრივატიზებისას გაფორმებული 2011 წლის 06 დეკემბრის ნასყიდობის №626 უ.პ ხელშეკრულების ბათილად ცნობას), მონაწილეობას იღებდა საკუთ-რი სურვილისამებრ, უბრალოდ ინტერესის გამო არ არის დადასტურებული საქმეში წარმოდგენილი მტკიცებულებებით. ამასთ-ნ, სასამართლო აღნიშნავს, რომ მოპასუხემ სასამართლოს ვერ დაუდასტურა, რომ მოსარჩელის მიერ მისთვის შესაბამისი მომსახურების გაწევა უნდა მომხდარიყო გასამრჯელოს გარეშე.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებებს:

- მოწმის ჩვენებები (2018 წლის 9 ნოემბრის სასამართლო სხდომის ოქმი)
- 2013 წლის 19 ივლისის ხელშეკრულება

3.2.22. შეგებებულ სარჩელთ-ნ დაკავშირებით სასამართლო დადგენილად მიიჩნევა შემდეგ გარემოებებს:

მხარემ ხელშეკრულების ბათილად ცნობის საფუძვლად რამდენიმე გარემოებაზე მიუთითა. რი----ნ მუ-----ის განმარტებით მას იმ შემთხვევაში ექნებოდა ვა-----ისთვის თ-ნხის გადახდის ვალდებულება, თუკი ზემოაღნიშნული მიწის ნაკვეთის დაბრუნება განხორციელდებოდა საქართველოს პროკურატურის გადაწყვეტილებით, მოცემულ შემთხვევაში კი მიწის ნაკვეთი შპს „ვ---ას“ სახელზე სასამართლოს გადაწყვეტილების შესაბამისად აღირიცხა. თბილისის სააპელაციო სასამართლომ გადაწყვეტილებაში თ-ვად მიუთითა მხარეს თუ რა საკითხები და გარემოებები უნდა ყოფილიყო გამოკვლეული, ამდენად, ვა-----ის როლი იყო მინიმალური. ამასთან, ხელშეკრულებაზე მართ-ლია რი----ნ მუ-----ის ხელწერაა დაფიქსირებული, თუმცა თ-ვად ამ ხელშეკრულებათ- შინაარსი ვა-----ის მიერ იქნა შედგენილი და ორივე შემთხვევაში, რი----ნ მუ-----მა ისე მოაწერა ხელი ხელშეკრულებას, რომ მისი შინაარსისა და აღებული ვალდებულების შესახებ არაფერი ცოდნია. ამასთან, ხელშეკრულება ფორმა დაუცველია, იგი არ ყოფილა დარეგისტრირებული საჯარო რეესტრში, რაც მეწარმეთ- შესახებ საქართველოს კანონის სავალდებულო მოთხოვნას წარმოადგენს.

სასამართლო ვერ გაიზიარებს, შპს „ვ---ას“ დირექტორის რი----ნ მუ-----ის წარმომადგენლის განმარტებას, რომ აღნიშნული ხელშეკრულება არ უნდა იქნეს სასამართლოს მიერ გაზიარებული, რამეთუ ეს ხელშეკრულებები არის ბათილი და არ გამოხატავს რი----ნ მუ-----ის ნამდვილ ნებას, რადგან იგი არ ფლობდა სამართ-ლწარმოების ენას და მისთვის უცნობი იყო ხელშეკრულების შინაარსი. აღნიშნულის საპირისპიროდ, სასამართლო მიუთითებს შპს „ვ---ას“ დირექტორის რი----ნ მუ-----ის 2018 წლის 6 თებერვალის ბრძანებაზე რომლით-ც, ვა-----ე გათ-ვისუფლდა ფინანსური დირექტორის თ-ნამდებობიდან და გაუქმდა მასთან გაფორმებული შრომითი ხელშეკრულება. საგულისხმოა, რომ აღნიშნული ბრძანება შედგენილია ქართულ ენაზე, ასევე სამართ-ლწარმოების ენაზეა შედგენილი და ხელმოწერილი შპს „ვ---ას“ დირექტორის რი----ნ მუ-----ის 2014 წლის 12 მარტის მიმართვა საქართველოს ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარების მინისტრის სახელზე, ასევე ქართულ ენაზეა შედგენილი 2018 წლის 19 მაისის განცხადება თბილისის სააპელაციო სასამართლოს მოსამართლის სახელზე და ხელმოწერილია მის მიერვე, ასევე, 2016 წლის 5 სექტემბერს თბილისის სააპელაციო სასამართლოში წარდგენილი შესაგებელი ქართულ ენაზეა ხელმოწერილი რი----ნ მუ-----ის მიერ, ქართულ ენაზევეა შედგენილი და ხელმოწერილი შპს „ვ---ას“ დირექტორის 2014 წლის 10 მარტის საჩივარი სსიპ სახელმწიფო ქონების ეროვნული სააგენტოს ქვემო ქართლის მომსახურების ცენტრის უფროსის 2014 წლის 10 თებერვლის N1/6-58 ბრძანების ბათილად ცნობის მოთხოვნით. ასევე სხვადასხვა ინსტანციებში გამართულ სასამართლო სხდომებში რი----ნ მუ-----ი მონაწილეობდა თ-რჯიმნის გარეშე. ქართულ ენაზეა შედგენილი მისივე მიმართვა საჯარო რეესტრის ეროვნულ სააგენტოს, რომლით-ც მან ადრესატს აცნობა, ვა-----

ესთ-ნ გაფორმებული მინდობილობის გაუქმების შესახებ. შესაბამისად, რი----ნ მუ---
----ის მტკიცება, რომ მან არ იცოდა ქართული ენა, შესაბამისად არ იცოდა იმ
ხელშეკრულებათ- შინაარსი, რომლის ყოველ გვერდზე საკუთ-რი ხელმოწერა
დააფიქსირა, სასამართლოს უსაფუძვლოდ მიაჩნია.

სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქმეში წარმოდგენილ ხელშეკრულებათ- ყველა
გვერდზე არის სწორედ რი----ნ მუ-----ის ხელმოწერა, შესაბამისად, მისი ნების
ნამდვილობა რაც უკავშირდება მის მიერ ვა-----ისთვის გაწეული იურიდიული
მომსახურების ღირებულების ანაზღაურებას და მის ოდენობას, გამომდინარეობს
სწორედ აღნიშნული ხელშეკრულებიდან, რისი საწინააღმდეგოც მოპასუხე მხარემ
სასამართლოს სარწმუნოდ ვერ დაუსაბუთ- და შესაბამისად, საწინააღმდეგოს
დამადასტურებელიც ვერაფერი წარმოუდგინა. ამასთ-ნ, სასამართლო აღნიშნავს,
რომ ამ სახის ხელშეკრულებისათვის წერილობითი ფორმის დაცვა საქართველოს
სამოქალაქო კოდექსის თ-ნახმად, სავალდებულო არ არის.

მხარე სადავოდ არ ხდის, რომ პირველ ინსტანციაში მოსარჩელის მონაწილეობით
საქმე დასრულდა მოპასუხის გამარჯვებით. მოპასუხე მხარემ სასამართლოს ვერ
დაუსაბუთ-, რომ დამდგარი შედეგის მიუხედავად, ვა-----ის როლი დავის შპს „ვ---
ას” სასარგებლოდ დასრულების მიუხედავად მხოლოდ სხდომებზე ფორმალურად
დასწრებაში გამოიხატებოდა.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებებს:

- 2018 წლის 6 თებერვალის ბრძანება
- 2014 წლის 12 მარტის მიმართვა
- 2018 წლის 19 მაისის განცხადება
- 2016 წლის 5 სექტემბერს შესაგებელი
- 2014 წლის 10 მარტის საჩივარი
- 2013 წლის 30 მაისის, 23 ოქტომბრის, 24 დეკემბრის, 2014 წლის 15 სექტემბრის, 17
ნოემბრის, 26 ნოემბრის და 24 დეკემბრის სასამართლო სხდომის ოქმები
- 2018 წლის 8 თებერვლის განცხადება

სამოტივაციო ნაწილი:

4. შემაჯამებელი სასამართლო დასკვნა.

სასამართლოს მიაჩნია, რომ ვა-----ის სარჩელი შპს „ვ---ას” დირექტორის რი----ნ
მუ-----ის მიმართ უნდა დაკმაყოფილდეს ნაწილობრივ, ხოლო ამ უკანასკნელის
შეგებებული სარჩელი არ უნდა დაკმაყოფილდეს უსაფუძვლობის გამო.

5. კანონები რომლებით-ც სასამართლომ იხელმძღვანელა:

საქართველოს კონსტიტუცია
საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსი
საქართველოს სამოქალაქო კოდექსი

6. სამართლებრივი შეფასება:

6.1. სასამართლო აღნიშნავს, რომ ადამიანის უფლებათ- ევროპული კონვენციის მე-6 მუხლის პირველი პარაგრაფი ავალდებულებს სასამართლოს, დაასაბუთოს თ-ვისი გადაწყვეტილება, რაც არ უნდა იქნეს გაგებული თითოეულ არგუმენტზე დეტალური პასუხის გაცემად (იხ. ჯღარკავა საქართველოს წინააღმდეგ, 7932/03; Van de Hurk v. Netherlands, par.61, Garcia Ruiz v. Spain [GC] par.26; Jahnke and Lenoble v France (dec.); Perez v France [GC], par. 81).

საქართველოს კონსტიტუციის 42-ე მუხლის პირველი ნაწილით „ყოველ ადამიანს უფლება აქვს თ-ვის უფლებათ- და თ-ვისუფლებათ- დასაცავად მიმართოს სასამართლოს“.

სასამართლო განმარტავს, რომ უფლების სასამართლო წესით დაცვის შესაძლებლობა სამოქალაქო საპროცესო კანონმდებლობის ერთ-ერთ ფუნდამენტურ პრინციპს წარმოადგენს. გათვალისწინებულია სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის მე-2 მუხლით. ამ ნორმის მიხედვით, ყოველი პირისათვის უზრუნველყოფილია უფლების სასამართლო წესით დაცვა.

კანონის დასახელებული დანაწესი გულისხმობს პირის უფლებას, დაიცვას თ-ვისი კანონიერი ინტერესები სასამართლოს მეშვეობით. ამასთან, მნიშვნელოვანია, რომ მხარემ მართლობით გაამოიყენოს აღნიშნული უფლება, იდავოს ისეთ საკითხებზე, რომელთა გადაწყვეტაც უზრუნველყოფს მისი დარღვეული უფლების აღდგენას. უფლების რეალიზებისას სასამართლო თ-ნაბრად იცვას ორივე მოდავე მხარის კანონიერ ინტერესებს.

6.2. აქვე სასამართლოს სურს აღნიშნოს, რომ ვა-----ე საწარმოს ფინანსური დირექტორის პოზიციას არა პარტნიორთ- კრების გადაწყვეტილების საფუძველზე, არამედ მასთან გაფორმებული ხელშეკრულების საფუძველზე იკავებდა, შესაბამისად მასზე ვერ გავრცელდება მეწარმეთ- შესახებ საქართველოს კანონით გათვალისწინებული რეგულაციები, რაც შეეხება იმ საკითხს თუ რა სახის ურთიერთობად უნდა დაკვალიფიცირდეს ვა-----ის ურთიერთობა შპს „ვ---ასთან“. თ-ნამედროვე შრომის სამართ-ლში მნიშვნელოვან საკითხს წარმოადგენს შეკითხვა, უნდა გავრცელდეს თუ არა კონკრეტული სამუშაოს შემსრულებელი პირის მიმართ შრომის სამართ-ლი. ამ შემთხვევაში განმსაზღვრელ საკითხს წარმოადგენს, ხდება თუ არა სამუშაოს შემსრულებელი „დასაქმებულის“ განმარტების ფარგლებში. (შველიძე ზ., საქართველოს შრომის კოდექსით გათვალისწინებული დასაქმებულის სამართლებრივი სტატუსის მახასიათებლები). აღნიშნული საკითხის დასადგენად მნიშვნელოვანია სამუშაოს შესრულებასთან დაკავშირებული ფაქტები. შრომის საერთ-შორისო ორგანიზაციის =198-ე რეკომენდაციის მიხედვით, შრომითი ურთიერთობის არსებობის დადგენა პირდაპირ უნდა ეფუძნებოდეს სამუშაოს შესრულებასთან დაკავშირებულ ფაქტებს, შრომითი ურთიერთობისთვის

განმსაზღვრელია არა ხელშეკრულების დასახელება, არამედ სამუშაოს შესრულების გარემოებები. ამავე რეკომენდაციის მიხედვით შრომითი ურთიერთობის იდენტიფიკაციისთვის გათვალისწინებული კრიტერიუმებისადმი ვა-----ის მიერ ფაქტობრივად განხორციელებული მოქმედებების შესაბამისობის დადგენისას გამოირკვა, რომ შპს „ვ---ა“ წარმოადგენდა მეწარმე სუბიექტს და გააჩნდა თ-ვისი საქმიანობის სფერო, თუმცა ვა-----ე არ ყოფილა ინტეგრირებული დამსაქმებელ ორგანიზაციაში და მისი საქმიანობის სფერო კონკრეტულად იყო გაწერილი და შეეხებოდა შპს „ვ---ას“ კუთვნილი უძრავი ქონების უკან დაბრუნებისთვის შესაბამისი სამართლებრივი პროცედურების წარმოებას. ასევე მნიშვნელოვანი ასპექტი როგორიცაა სუბორდინაცია, რი----ნ მუ-----სა და ვა-----ეს შორის დაცული არ ყოფილა, რამეთუ ვა-----ე თ-ვის საქმიანობაში არ მოქმედებდა რი----ნ მუ-----ის მითითების შესაბამისად, რაც ასევე გათვალისწინებული იყო ორივე სადავო ხელშეკრულების მე-2 მუხლით. ასევე სახეზე არ ყოფილა შრომითი ურთიერთობისთვის აუცილებელი ანაზღაურების პერიოდულად გადახდის ვალდებულება. ანაზღაურების პერიოდულად ანუ მინიმუმ თვეში ერთხელ გადახდის ვალდებულებას აწესებს შრომის კოდექსის 31-ე მუხლის მე-2 ნაწილი, ამასთან, შრომის საერთ-შორისო ორგანიზაციის =198-ე რეკომენდაციის მე-13 მუხლის „ბ“ პუნქტის მიხედვით შრომითი ურთიერთობა არ არსებობს, როდესაც ანაზღაურების გადახდა ხდება სამუშაოს შემსრულებლის მიერ წარდგენილი ინვოისის ან პირის მიერ სამუშაოს შესრულების შემდეგ. მოცემულ შემთხვევაში, კი 2013 წლის 20 დეკემბრის ხელშეკრულების ფარგლებში, გაწერილი იყო ანაზღაურების წესი, კერძოდ, ხელშეკრულების მე-3 პუნქტის თანახმად შპს „ვ---ამ“ (დირექტორი რ. მუ-----ი) იკისრა ვა-----ისთვის გაწეული შრომისა და ვალდებულებათ- შესრულებისათვის, გასამრჯელოს 5000 (ხუთი ათ-სი) აშშ დოლარის ეკვივალენტს ლარებში გადახდა, საქართველოს უზენაესი სასამართლოს მიერ დადებითი გადაწყვეტილების მიღებისთანავე (ერთ კვირაში).

6.3. საქართველოს სსკ-ის 316-ე მუხლის პირველი ნაწილით ვალდებულების წარმოშობისათვის აუცილებელია მონაწილეთ- შორის ხელშეკრულება, გარდა იმ შემთხვევებისა, როცა ვალდებულება წარმოიშობა ზიანის მიყენების (დელიქტის), უსაფუძვლო გამდიდრების ან კანონით გათვალისწინებული სხვა საფუძვლებიდან.

სასამართლო განმარტავს, რომ იმისათვის, რომ მოსარჩელეს გააჩნდეს მოთხოვნის უფლება, ამისათვის საჭიროა ის ვალდებულებით ურთიერთობაში იყოს მოპასუხესთან. ანუ მათ შორის უნდა არსებობდეს სახელშეკრულებო ურთიერთობა, ან მისი მოთხოვნა უნდა გამომდინარეობდეს დელიქტური ვალდებულებიდან ან უსაფუძვლო გამდიდრების ან კიდევ კანონით გათვალისწინებული სხვა საფუძვლებიდან.

სასამართლო მიიჩნევს, რომ ვა-----ესა და შპს „ვ---ას“ დირექტორს რი----ნ მუ-----ს შორის არსებული სამართ-ლურთიერთობა გამომდინარეობს დავალების ხელშეკრულებიდან, ამიტომ, მათ შორის არსებული დავა უნდა დარეგულირდეს დავალების ხელშეკრულების მარეგულირებელი ნორმების გამოყენებით.

6.4. საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 319-ე მუხლის პირველი ნაწილით კერძო სამართლის სუბიექტებს შეუძლიათ კანონის ფარგლებში თ-ვისუფლად დადონ ხელშეკრულებები და განსაზღვრონ ამ ხელშეკრულებათ- შინაარსი. მათ შეუძლიათ დადონ ისეთი ხელშეკრულებებიც, რომლებიც კანონით გათვალისწინებული არ არის, მაგრამ არ ეწინააღმდეგება მას. თუ საზოგადოების ან პიროვნების არსებითი ინტერესების დაცვისათვის ხელშეკრულების ნამდვილობა დამოკიდებულია სახელმწიფოს ნებართვაზე, მაშინ ეს უნდა მოწესრიგდეს ცალკე კანონით.

ამავე კოდექსის 327-ე მუხლის პირველი ნაწილით: „ხელშეკრულება დადებულად ითვლება, თუ მხარეები მის ყველა არსებით პირობაზე შეთ-ნხმდნენ საამისოდ გათვალისწინებული ფორმით“.

საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 709-ე მუხლით „დავალების ხელშეკრულებით რწმუნებული ვალდებულია შეასრულოს მისთვის დავალებული (მინდობილი) ერთი ან რამდენიმე მოქმედება მარწმუნებლის სახელით- და ხარჯზე“.

სასამართლო აცხადებს, რომ სამოქალაქო კოდექსის ზოგადი ნორმები გარიგებების მიმართ უშვებს ფორმის თ-ვისუფლად არჩევის შესაძლებლობას. ამასთან, ნების გამოვლენა მხოლოდ იმ შემთხვევაში შეიძლება იქნეს მიჩნეული გარიგებით განსაზღვრული სამართლებრივი შედეგის დადგომისათვის ვარგისად, თუ იგი ხორციელდება იურიდიულად ვარგისი შესაბამისი უფლების საფუძველზე. უფლება იურიდიულად ვარგისია, თუ არსებობს მისი წარმოშობის ლეგიტიმური წყარო. მოცემულ კონკრეტულ შემთხვევაში, სადავოდ არის გახდილი 2013 წლის 19 ივლისის და 20 დეკემბრის ხელშეკრულება. გარემოება, რომელსაც ემყარება მოთხოვნის ამ ნაწილში შეგებებული სარჩელი, არის ფორმის დაუცველად დადებული გარიგება.

საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 59-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის თ-ნახმად, ბათილია კანონით ან ხელშეკრულებით გათვალისწინებული აუცილებელი ფორმის დაუცველად დადებული გარიგება, ასევე ნებართვის გარეშე დადებული გარიგება, თუ ამ გარიგებისთვის საჭიროა ნებართვა. ამავ მუხლის 1-ლი ნაწილის შინაარსი იმპერატიულია და გარიგების მონაწილეებს მისი შეცვლა არ შეუძლიათ (ჭანტურია, სამოქალაქო სამართლის ზოგადი ნაწილი, 2011, გვ. 348). გარიგების ბათილობა შეიძლება გამოიწვიოს როგორც მარტივი წერილობითი, ისე რთული სანოტარო ფორმის დაუცველობამ. მთ-ვარია, ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში ზუსტად იყოს დაცული მოცემული გარიგების ნამდვილობისათვის დადგენილი ფორმა. მოცემულ შემთხვევაში კი კანონმდებელი დავალების ხელშეკრულების მიმართ სავალდებულო ფორმას არ ადგენს, ამდენად შეგებებული სარჩელით მოპასუხის მითითება, რომ მოცემული ხელშეკრულებები იყო ფორმადაუცველი, შესაბამის სამართლებრივ საფუძველს მოკლებულია.

რაც შეეხება რი----ნ მუ------ის მითითებას, რომ მას ვა-----ესთან ხელშეკრულების

გაფორმების ნება არ გამოუვლენია და მისთვის უცნობ იყო ხელშეკრულების შინაარსი, აღნიშნულთ-ნ დაკავშირებით სასამართლო მიუთითებს, საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 50-ე და 327-ე მუხლებზე რომელთ- დანაწესიდან გამომდინარე, ხელშეკრულების დადების უმთ-ვრეს წინაპირობას წარმოადგენს მხარეთ- ნება, კერძოდ, მხარეები თ-ვად იღებენ გადაწყვეტილებას ხელშეკრულების დადების თ-ობაზე და თ-ვად განსაზღვრავენ მის პირობებს. იმ შემთხვევაში, თუ მხარეები ვერ თ-ნხმდებიან ხელშეკრულების პირობებზე, ხელშეკრულება არ შეიძლება მიჩნეულ იქნას დადებულად. ამასთ-ნ, ხელშეკრულებაზე ნებაყოფლობით ხელის მოწერა მიუთითებს იმ გარემოებაზე, რომ მხარისთვის ცნობილია ხელშეკრულების პირობები, იგი დაეთ-ნხმა მას და გამოავლინა სამართლებრივი ურთიერთობის წარმოშობის ნება. ამდენად, გარიგებაზე ხელმოწერა გულისხმობს, რომ მას ჰქონდა შესაძლებლობა, გასცნობოდა ხელშეკრულების პირობებს. ამასთ-ნ, ხელშეკრულების ტექსტის გაცნობის შემთხვევაში ნებისმიერი პირისთვის, ვინც ფლობს ქართულ ენასა, მისი შინაარსი უნდა იყოს გასაგები. სასამართლო დამატებით აღნიშნავს, რომ რი----ნ მუ------მა პირადად შეადგინა შესაგებელი და შეგებებული სარჩელი, ასევე, თ-ვის წარმომადგენელზე გასცა ქართულ ენაზე შედგენილი მინდობილობა. აქედან გამომდინარე, მისი პრეტენზია ქართული ენის არცოდნის თ-ობაზე დაუსაბუთებელია.

6.5. სასამართლო განმარტავს, რომ ვალდებულება ისეთი სამართლებრივი ბორკილია, რომელიც ვალდებულების მონაწილე სუბიექტებს აიძულებს რაიმე მოქმედების შესრულებას, ან ასეთი მოქმედების შესრულებისაგან თ-ვის შეკავებას. დავალების ხელშეკრულებაში ორივე მონაწილე მხარეს ერთმანეთის მიმართ გააჩნიათ უფლებები და მოვალეობები. დავალების ხელშეკრულების ნამდვილობისათვის აუცილებელია რწმუნებულისა და მარწმუნებლის ნების თ-ვისუფალი გამოვლინება გარკვეული მოქმედების შესრულებისათვის. დავალების ხელშეკრულების დადებისას მხარეები თ-ნხმდებიან შესასრულებელი მოქმედების შინაარსზე, შედეგზე, ვადაზე და სხვა არსებით პირობებზე. არსებითი პირობების შეთ-ნხმების შემდეგ გამოხატავენ ნებას დავალების ხელშეკრულების დადებაზე, რის შემდეგაც ერთი მხარე მეორე მხარეს გადასცემს რწმუნებას დავალების შესასრულებლად. მინდობილი პირი კისრულობს ვალდებულებას დათქმულ დროსა და დათქმულ ადგილას მარწმუნებლის სახელით შეასრულოს გარკვეული დავალება, თ-ვის მხრივ მარწმუნებელი კისრულობს ვალდებულებას რწმუნებულს აუნაზღაუროს მომსახურების ღირებულება.

სასამართლო განმარტავს, რომ მხარეები სარგებლობენ ხელშეკრულების დადების თ-ვისუფლების პრინციპით. მათ უფლება აქვთ კანონის ფარგლებში თ-ვისუფლად დადონ ხელშეკრულებები და განსაზღვრონ ამ ხელშეკრულებათ- შინაარსი. ხელშეკრულების პირობა წინასწარ შემუშავებულ ხასიათს არ ატარებს. მხარეებს შეუძლიათ ნებისმიერ საკითხზე შეთ-ნხმდნენ. ამისათვის მათ არ სჭირდებათ რაიმე ნებართვა ან სპეციალური შინაარსის დაცვა. მთ-ვარია მათი შეთ-ნხმება არ ეწინააღმდეგებოდეს კანონს, ჯდებადეს მორალის ფარგლებში და არ არღვევდეს საჯარო წესრიგს.

დადგენილია, რომ 2013 წლის 19 ივლისის და შემდეგ უკვე 2013 წლის 20 დეკემბერს ხელშეკრულების დადების თ-ვისუფლების პრინციპით შპს „ვ---ას“ დირექტორმა რ. მუ-----მა ხელშეკრულება გააფორმა ვა-----ესთ-ნ და მასზე ერთჯერ საწოტარო წესით, ხოლო 11 სხვა შემთხვევაში შპს-ს ბეჭდით დამოწმებული მინდობილა გასცა ვა-----ის სახელზე. მინდობილობით ვა-----ეს მიაწიჭა უფლებამოსილება შპს „ვ---ას“ სარჩელთ-ნ დაკავშირებით წარმოებულ სასამართლო დავებში, მიეღო მონაწილეობა და დავალების შესრულებასთ-ნ დაკავშირებით უზრუნველყო ნებისმიერ მოქმედება.

6.6. სამოქალაქო კოდექსის 710-ე მუხლის პირველი ნაწილით „მარწმუნებელი ვალდებულია გადაუხადოს რწმუნებულს გასამრჯელო მხოლოდ ხელშეკრულებით ან კანონით გათვალისწინებულ შემთხვევებში“.

ამავე მუხლის მეორე ნაწილით „გასამრჯელო ჩაითვლება უსიტყვოდ შეთ-ნხმებულად, თუ გარემოებათ- მიხედვით მოქმედების შესრულება მხოლოდ გასამრჯელოთი არის მოსალოდნელი“.

სასამართლო დადგენილად მიიჩნევს, რომ რი----ნ მუ-----ს და ვა-----ეს შორის არსებობდა ურთიერთობა იურიდიული მომსახურების გაწევის შესახებ და რომ ვა-----ე წარმოადგენდა შპს, ვ---ას“ და მისი დირექტორის რი----ნ მუ-----ის წარმომადგენელს შესაბამის საქმეებზე. სასამართლომ დადგენილად მიიჩნია, რომ აღნიშნული ურთიერთობა მხარეებს შორის წესრიგდებოდა წერილობით დადებული შეთ-ნხმებებით.

სასამართლომ ასევე დადგენილად მიიჩნია, რომ რი----ნ მუ-----ს ვა-----ისთვის გაწეული იურიდიული მომსახურების საფასური არ გადაუხდია.

სასამართლომ დადგენილად მიიჩნია, რომ არ არსებობს 2013 წლის 19 ივლისის და 20 დეკემბრის ხელშეკრულებების ბათილობის სამართლებრივი საფუძველი, აღნიშნული თ-ნხის გადახდა უნდა განხორციელდეს მხარის მიერ ნაკისრი ვალდებულებიდან-აენაზღაურებინა მისთვის გაწეული იურიდიული მომსახურების ღირებულება. იურიდიული მომსახურება გაწეული იქნა, შპს „ვ---ასთვის“ და დადგა ის შედეგი, რაც კონკრეტულად იქნა გაწერილი ხელშეკრულებაში, უძრავი ქონება საკადასტრო კოდით 83.01.00.--- აღირიცხა შპს „ვ---ას“ საკუთრებაში, შესაბამისად, ხელშეკრულებათ- ბათილობის სამართლებრივი და ფაქტობრივი საფუძველი არ არსებობს.

6.7. სამოქალაქო კოდექსის 418-ე მუხლის პირველი ნაწილის თ-ნახმად, ხელშეკრულების მხარეებს შეუძლიათ თ-ვისუფლად განსაზღვრონ პირგასამტეხლო, რომელიც შეიძლება აღემატებოდეს მიყენებულ ზიანს.

სასამართლო განმარტავს, რომ ვალდებულების არაჯეროვანი შესრულება იწვევს სამოქალაქო კანონმდებლობით გათვალისწინებულ პასუხისმგებლობას, კერძოდ,

საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 417-ე მუხლის საფუძველზე, მოვალის მიერ ვალდებულების შეუსრულებლობის ან არაჯეროვანი შესრულებისათვის კრედიტორს შეუძლია მოითხოვოს მხარეთ-შეთ-ნხმებით განსაზღვრული პირგასამტეხლო. ამასთან, ეს წესი არ მოქმედებს, მაშინ როცა სახეზეა ხელშეკრულებით გათვალისწინებული პასუხისმგებლობის გამომრიცხავი გარემოება.

სამოქალაქო კოდექსის 420-ე მუხლის თანახმად, სასამართლოს შეუძლია საქმის გარემოებების გათვალისწინებით შეამციროს შეუსაბამოდ მაღალი პირგასამტეხლო.

პირგასამტეხლო წარმოადგენს ვალდებულების შესრულების უზრუნველყოფის დამატებით საშუალებას. ვალდებულების დარღვევამდე პირგასამტეხლო ემსახურება ვალდებულების შესრულების სტიმულირებას, ვინაიდან მოვალემ იცის, რომ ვალდებულების დარღვევის შემთხვევაში მას მოუწევს გარკვეული საზღაურის გადახდა. პირგასამტეხლო ატარებს პრევენციული და მინიმალური ზიანის ანაზღაურების ფუნქციას, შესაბამისად, პირგასამტეხლო რომელიც გადააჭარბებს ამ ოდენობას, იძენს შეუსაბამოდ მაღალი პირგასამტეხლოს სტატუსს. მნიშვნელოვანია, რომ პირგასამტეხლო მოვალეს უპირობოდ ეკისრება, მიუხედავად იმისა, ვალდებულების დარღვევით კრედიტორმა ზიანი განიცადა თუ არა. მართალია, კრედიტორს ენიჭება პირგასამტეხლოს უპირობოდ მოთხოვნის უფლება, მაგრამ მისი ოდენობის განსაზღვრისას სასამართლომ მხედველობაში უნდა მიიღოს, თუ როგორია შესრულების ღირებულების, მისი შეუსრულებლობისა და არაჯეროვანი შესრულებით გამოწვეული ზიანის თანაფარდობა პირგასამტეხლოს ოდენობასთან.

სასამართლო აღნიშნავს, რომ პირგასამტეხლოს მიზანია კრედიტორის დარღვეული უფლების აღდგენა და არა გამდიდრება. შესაბამისად, პირგასამტეხლო უნდა იყოს ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში ვალდებულების დარღვევის თანაზომიერი და გონივრული.

სასამართლო აღნიშნავს, რომ შეუსაბამოდ მაღალია ხელშეკრულებით განსაზღვრული პირგასამტეხლოს განაკვეთი, გასამრჯელოს 5000 აშშ დოლარის დათქმულ დროს გადაუხდელობის გამო 0.5% ყოველდღიურად. დადგენილია, რომ რი---ნ მუ-----მა საქართველოს უზენაესი სასამართლოს განჩინება, ჩაიბარა 2017 წლის 28 დეკემბერს, შრომითი ხელშეკრულების 3.1. პუნქტის თანახმად, შპს „ვ---ას“ დირექტორი რი---ნ მუ-----ი იღებდა ვალდებულებას ვა-----ისთვის გადაეხადა 5000 აშშ დოლარი საქართველოს უზენაესი სასამართლოს მიერ დადებითი გადაწყვეტილების მიღებიდან ერთი კვირის ვადაში, ხოლო ამ ვადაში თნხის გადაუხდელობის გამო დაეკისრებოდა პირგასამტეხლო 0.5 პროცენტის ოდენობით ყოველ ვადაგადაცილებულ დღეზე. შესაბამისად, აღნიშნული ვადის ათვლა დაიწყო 2018 წლის 4 იანვრიდან.

აღნიშნულიდან გამომდინარე, სასამართლოს გონივრულად მიაჩნია, რომ

პირგასამტეხლოს განაკვეთი 0.5%-დან შემცირდეს 0.1%-მდე, რაც ყოველდღიურად შეადგენს 5 აშშ დოლარს.

7. საპროცესო ხარჯები:

7.1. საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 53-ე მუხლის პირველის ნაწილის თ-ნახმად, იმ მხარის მიერ გაღებული ხარჯების გადახდა, რომლის სასარგებლოდაც იქნა გამოტანილი გადაწყვეტილება, ეკისრება მეორე მხარეს, თუნდაც, ეს მხარე გათ-ვისუფლებული იყოს სახელმწიფო ბიუჯეტში სასამართლო ხარჯების გადახდისაგან.

ვინაიდან სასარჩელო მოთხოვნა 5000 აშშ დოლარის დაკისრების ნაწილში დაკმაყოფილდა სრულად, ხოლო პირგასამტეხლოს დაკისრების ნაწილში კი ნაწილობრივ, ვა-----ეს სახელმწიფო ბიუჯეტის სასარგებლოდ უნდა დაეკისროს სარჩელის არ დაკმაყოფილებული ნაწილის პროპორციულად ბაჟი 246.08 ლარის ოდენობით, ხოლო სარჩელის დაკმაყოფილებული ნაწილის პროპორციულად კი შპს ვ---ას (დირექტორი რი----ნ მუ-----ი) სახელმწიფო ბიუჯეტის სასარგებლოდ უნდა დაეკისროს სახელმწიფო ბაჟის გადახდა 499.62 ლარის ოდენობით.

მოცემულ შემთხვევაში ვინაიდან სასამართლომ მოპასუხის შეგებებული სარჩელი არ დააკმაყოფილა, ამ უკანასკნელის მიერ შეგებებულ სარჩელზე გადახდილი სახელმწიფო ბაჟი 200 (ორასი) ლარის ოდენობით უნდა დარჩეს სახელმწიფო ბიუჯეტში გადახდილად.

8. უზრუნველყოფის ღონისძიებასთან დაკავშირებული საკითხები

8.1. სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 199¹-ე მუხლის პირველი წინადადების თ-ნახმად, სარჩელის მიღებაზე უარის თქმის, სარჩელის დაკმაყოფილებაზე უარის თქმის, სარჩელის განუხილველად დატოვების ან საქმის წარმოების შეწყვეტის შემთხვევაში სასამართლო გადაწყვეტილებით (განჩინებით) აუქმებს ამ სარჩელთან დაკავშირებით გამოყენებულ უზრუნველყოფის ღონისძიებას, რაც საჩივრდება ამ გადაწყვეტილების (განჩინების) გასაჩივრებისთვის კანონით დადგენილი წესით. ბოლნისის რაიონული სასამართლოს 2018 წლის 16 თებერვლის განჩინებით სარჩელზე გამოყენებული იქნა სარჩელის უზრუნველყოფის ღონისძიება.

ვინაიდან, ძირით-დი სარჩელი დაკმაყოფილდა ნაწილობრივ, სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის ზ/აღნიშნული მუხლის თ-ნახმად, არ არსებობს სარჩელის უზრუნველყოფის ღონისძიების გაუქმების სამართლებრივი საფუძველი.

სარეზოლუციო ნაწილი

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის მე-3, მე-8-ე, 55-ე, 243-ე, 244-ე, 257-ე, 364-ე, 369 მუხლებით და

გ ა დ ა წ ყ ვ ი ტ ა

1. ვა-----ის სარჩელი შპს „ვ---ას“ მიმართ დაკმაყოფილდეს ნაწილობრივ.

1.1. დაეკისროს შპს „ვ---ას“ (დირექტორი რი----ნ მუ-----ი) ვა-----ის სასარგებლოდ 5000 აშშ დოლარის ანაზღაურება.

1.2. დაეკისროს შპს „ვ---ას“ (დირექტორი რი----ნ მუ-----ი) ვა-----ის სასარგებლოდ პირგასამტეხლოს სახით ყოველდღიურად 5 აშშ დოლარის გადახდა, 2018 წლის 4 იანვრიდან გადაწყვეტილების აღსრულებამდე.

2. შპს ვ---ას (დირექტორი რი----ნ მუ-----ი) შეგებებული სარჩელი 2013 წლის 19 ივლისის შრომითი ხელშეკრულების N1 და 2013 წლის 20 დეკემბრის შრომითი ხელშეკრულების ბათილად ცნობის შესახებ არ დაკმაყოფილდეს.

3. დაეკისროს ვა-----ეს სახელმწიფო ბიუჯეტის სასარგებლოდ სახელმწიფო ბაჟის გადახდა 246.08 ლარის ოდენობით

4. დაეკისროს შპს ვ---ას (დირექტორი რი----ნ მუ-----ი) სახელმწიფო ბიუჯეტის სასარგებლოდ სახელმწიფო ბაჟის გადახდა 499.62 ლარის ოდენობით.

5. შეგებებული სარჩელით მოსარჩელე შპს „ვ---ას“ (დირექტორი რი----ნ მუ-----ი) მიერ გადახდილი სახელმწიფო ბაჟი 200 (ორასი) ლარი - დარჩეს სახელმწიფო ბიუჯეტში გადახდილად.

6. გადაწყვეტილება შეიძლება გასაჩივრდეს თბილისის სააპელაციო სასამართლოში დასაბუთებული გადაწყვეტილების ჩაბარებიდან 14 დღის ვადაში, სარეზოლუციო ნაწილის მე-7 პუნქტით გათვალისწინებული წესების დაცვით ბოლნისის რაიონული სასამართლოს მეშვეობით.

7. გადაწყვეტილების გასაჩივრების მსურველი მხარე, თუ ის ესწრება გადაწყვეტილების გამოცხადებას ან მისთვის ცნობილია გადაწყვეტილების გამოცხადების თ-რილი, ვალდებულია გადაწყვეტილების სარეზოლუციო ნაწილის გამოცხადებიდან არა უადრეს 20 და არა უგვიანეს 30 დღისა, გამოცხადდეს ბოლნისის რაიონულ სასამართლოში და ჩაიბაროს გადაწყვეტილების ასლი. წინააღმდეგ შემთხვევაში გასაჩივრების ვადის ათვლა დაიწყება გადაწყვეტილების გამოცხადებიდან 30-ე დღეს. ამ ვადის გაგრძელება და აღდგენა დაუშვებელია.

მოსამართლე

ნინო თ-რაშვილი